El Figarot

Celebració dels 60 anys de la colla

2008, redescobrint els castells

10 anys del primer castell 10 de la història

Butlletí dels Castellers de Vilafranca SEGONA ÈPOCA FEBRER 2009 PREU 5€

número 39

Més força,
més valor i més seny!

ATO
amb els Castellers
de Vilafranca

www.lletato.cat

El Figarot

Índex

Entrevista a David Miret i Rovira 4

10 anys del primer castell 10 de la història 8

2008, redescobrint els castells 13

2008, un any per recordar 48

Castellers de Chile a Sant Fèlix 52

Això és Can Seixanta! 55

«Torcida castelleira» 62

10 anys de nau 64

Josep Campamà, un geganter a galeres 66

«Verds nets» 69

Superverd 71

El Figa-rot 72

L'altra cara dels castellers: Mn. Xavier Aymerich 74

Junt amb aquest número, demaneu el suplement especial **«Xile Verd»**, un recull de diferents textos sobre el viatge que va fer la colla a Xile al gener del 2008.

Butlletí dels Castellers de Vilafranca

segona època. Número 39. Febrer del 2009

EDITA
Castellers de Vilafranca. Estatge social: General Prim, 11
08720 Vilafranca del Penedès. Apartat de correus 313

CONSELL DE REDACCIÓ
Francesc Bou, Xavi Carrasco, Júlia Carrillo, Miquel Ferret i Biel Senabre.

COL·LABORADORS
Toni Bach, Xavier Bayer, Josep Cabré, Jordi Cànovas, Marc Fernàndez, Lluís Galofré, Jordi Galtés, Josep Giménez, Lluís Giménez, Àngel Grau, Marc Izquierdo, Conxita Martínez, Jordi Masó, Eloi Miralles, Pere Regull, Joan de Déu Reyes, Anna Riba, Rafael Salvadó, Òscar Serramià, Òscar Trejo i David Tudela.

FOTO PORTADA
Fèlix Miró

DISSENY GRÀFIC
Ricard Aranda i Xavi Carrasco

FOTOCOMPOSICIÓ, MUNTATGE I IMPRESSIÓ
Gràfiques Kerpe,SL. Pere el Gran, 16. 08720 Vilafranca del Penedès
Dip. L. B-29.663/86

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
Conselleria de Benestar Social

AJUNTAMENT VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Editorial

Un any especial i inoblidable

Miquel Ferret

Teniu a les mans EL FIGAROT que recull tot el que ha donat de si la temporada 2008. Segur que no ha estat una tasca gens fàcil per als amics del Consell de Redacció concentrar en unes quantes pàgines tot el que hem viscut els Castellers de Vilafranca durant el darrer any, però ho han aconseguit i d'una manera brillant.

El 2008 ha estat un any especial i inoblidable per molts motius:

Per la celebració del 60è aniversari, amb un munt d'activitats i festes de tot tipus que han estat possibles gràcies a la feina de la Comissió del 60è Aniversari. Cal felicitar el Carles Mata i tots els altres membres de la comissió per l'organització d'un programa d'actes tan lluït.

Pel viatge a Xile, un fet cabdal en la història de la colla i en la dels castells. Tots conservem un bon record dels llaços d'amistat entre els Castellers xilens i els Castellers de Vilafranca, que duraran sempre; de l'actuació fantàstica a la plaça de Armas de Santiago de Xile; de l'estada dels nostres amics xilens a Vilafranca per la Festa Major... Enhorabona al president Josep Cabré i a tota la gent de la Comissió de Xile per preparar tan bé la visita.

Per haver realitzat una extraordinària diada de Sant Fèlix, amb tres castells de gamma extra i un de nou, tots descarregats i al primer intent, fet inèdit en els 44 anys de participacions de la colla a Sant Fèlix. Una de les millors actuacions fetes mai a la diada de totes les diades.

Per haver guanyat per quart cop consecutiu el Concurs de Castells de Tarragona, fet no aconseguit abans per cap colla, i realitzant la segona millor actuació de la història. Realment impressionant! La feina de molts assaigs i l'afany de superació van donar els seus fruits.

Pel 4 de 9 carregat per Tots Sants, amb un gest casteller èpic, d'aquells del segle XIX, que no oblidarem mai. Com el caràcter i la rauxa exhibits al Catllar...

Per l'entrada de nous castellers, per l'augment de socis de la institució, per les noves empreses patrocinadores i col·laboradores, tots junts són una garantia per al futur de la colla.

Per l'estrena d'un nou cap de colla, el David Miret, i un nou equip directiu molt jove – d'una mitjana d'edat de 32 anys- amb el Toni Bach, l'Anna Riba, l'Àlex Sánchez-Granados, el Miquel Ropero, el Xavier Escribà, el Joan Mestres i el Francesc Bou al capdavant, que han treballat al màxim per la colla en les diverses àrees i comissions i que espera millorar amb l'experiència acumulada aquest primer any.

En definitiva, ha estat un any de grans castells, de grans actuacions, d'importants projectes i de molta activitat per part de tota la gent de la Junta i de les diverses comissions. Sense la implicació de tantes persones i el suport de tota la colla tot el que s'ha fet aquest any no hauria estat possible. Vull agrair especialment al cap de colla Lluís Esclassans i al president Josep Cabré el suport que han donat en tot moment i els bons consells.

Fa deu anys, en el primer sopar celebrat a la nau acabada de comprar i poc després de carregar el primer 3 de10 de la història, el president Pere Regull ens recordava que el més difícil per a una colla no era arribar a dalt de tot, sinó sobretot saber mantenir-s'hi prou temps, i que per aconseguir-ho calia garantir la unitat de tots. Han passat els anys i continuem estant a dalt de tot precisament per això, perquè hem aconseguit que la colla es mantingui unida per sobre de qui en tingui la responsabilitat com a cap de colla o com a president. Ja fa molts anys que passen les persones tant a la Tècnica com a la Junta i la colla és capaç de seguir al capdavant. El nostre objectiu ha de ser poder-ho repetir deu anys més.

I per a aquest nou any, a banda dels principals objectius castellers que ja coneixeu, ens espera l'engrescador projecte d'anar al Brasil. Ja sabeu que al juliol vam tenir la visita de tres representants dels Castellers do Brasil, colla que es va presentar l'11 de setembre passat a Sao Paulo i que ens ha convidat a anar a casa seva el proper setembre. Des de la Junta treballarem fort per fer que el nou somni de tornar a creuar l'Atlàntic sigui una realitat i puguem portar el fet casteller al Brasil i allà on se'ns convidi -Anglaterra, Mallorca, País Valencià...-. Així serem ambaixadors de Vilafranca i de Catalunya una vegada més.

Enhorabona a tots per aquest 2008, que ja és història, i molta sort i molts èxits per al 200nou!

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Líder de masses

David Miret i Rovira

Òscar Serramià Ricart

«La Festa Major i Sant Fèlix fan bullir la sang a tothom»

És un divendres tarda i m'arribo al carrer de Cal Bolet, a casa del cap de colla, on ens hem citat per entrevistar-nos. Entro poc a poc, sense fer soroll, ja que la petita dorm. Ens tanquem a la cuina. Quadres de castells a les parets, les maletes a mig fer perquè se'n van tots al casament del Fèlix i un parell de cafès amb la nova cafetera dels verds. Tot és a punt per parlar de castells. Tot i que sobren les presentacions, us en faig cinc cèntims. En David Miret té 38 anys, està casat i té una filla. És professor de música i la seva vinculació amb Vilafranca gira entorn del món musical i els castells. Va entrar a la colla als anys 80, sense concretar, i és casteller de soca-rel des del 2002. Ha estat l'excel·lent cap de pinyes del període 1995-2004. I parlar amb un Miret sempre -o gairebé sempre- és parlar de castells. El pare n'és tota una institució, el pilaner Fèlix té un currículum casteller envejable i el polivalent David és el nostre cap de colla des del 2008.

Foto: Raquel Tarrés/CdV

En primera persona

Tant si haguessis volgut com si no, el teu destí era ser casteller...

«Doncs encara que no ho pugui semblar, el meu pare ho havia intentat molt i no ho vaig ser fins que ho vaig decidir jo. Recordo que no volia anar amb ell a cap assaig perquè, pensava que, si havia de fer castells, havia de ser perquè jo volgués, no perquè ell ho digués. Normalment els fills no fan el que fan els pares. De petits, el meu germà s'hi va llençar de cap, en això dels castells, mentre que jo no vaig tenir valor de ser canalla de la colla».

Quan us trobeu tota la família, el cavall de batalla són els castells?

«Sí, sí, sí...fins i tot ho hem de frenar. El meu pare és el més radical, parlant de castells, i en el bon sentit de la paraula. No pararia mai de mirar castells, fins i tot al You-Tube. Amb l'Esther, sempre he procurat no parlar de castells, i fora de l'àmbit familiar també. Intento desconnectar una mica. A casa, de vegades és difícil desvincular-ho, però ho portem bé».

I ara cap de colla. T'ho imaginaves?

«Des que vaig ser cap de pinyes amb el Melilla hi havia l'opció de passar a ser cap de colla. En aquella època dirigíem la colla i vam procurar deixar-la en bones mans. En va agafar el relleu el Lluís. En aquesta darrera etapa vaig tenir la sensació que podia contribuir-hi més, així que vaig fer el pas. I l'entorn també em va ajudar a fer-lo. És dur perquè has de tirar endavant la colla i la família, però, si hi trobes el punt just, recompensa molt. Ara una preocupació que tinc és buscar algú altre perquè d'aquí tres anys tingui el suficient aval i suport de la colla per agafar-la amb garanties. En canvi, el que no m'imaginava mai era ser cap de pinyes, i per aquí vaig començar».

«Som a la millor colla i tots la volem dalt de tot. (...) Si no anessin bé les coses, entre tots hauríem de vetllar per fer-les funcionar»

Com tots els caps de colla, deus notar la pressió del càrrec. Com la portes?

«N'hi ha molta, i moltíssima. Ja m'ho esperava. Som a la millor colla i tots la volem dalt de tot. Tothom busca sempre un raonament, una justificació, a les coses que passen. És normal i ha passat sempre. No hi ha un partit d'oposició, però la colla, de pressió, en fa, i és bo que sigui així. Perquè si no anessin bé les coses, entre tots hauríem de vetllar per fer-les funcionar. Jo m'he escoltat molt la gent, he intentat fer la feina com millor he sabut, però també he evitat moltes tertúlies de després de l'assaig perquè, si no ho fas així, pares boig. També he demanat molts consells».

Tens una virtut que pocs tenen: ser un líder de masses.

«Aquest primer any, he notat el suport de molta gent en moments difícils. Hi ha hagut qui, sense que m'ho esperés, m'ha trucat per donar-me ànims. He sentit gent que, quan se'ns torçaven les coses, deia: -El David no s'ho mereix això...-. I jo me n'he aprofitat, en el bon sentit de la paraula. Sé que tinc un bon crèdit a la colla, però de la mateixa manera sóc conscient que, si no hagués anat bé Sant Fèlix, no sé què hauria passat, perquè vull el millor per a la colla».

Després del 4 de 9 sense folre de Tots Sants, podem dir que ha sorgit un nou casteller de tronc?

«Home, jo diria que m'agafa una mica tard. Sóc un paio de pinyes i folres, ho seré tota la vida. En això, només hi veig una reafirmació que a Vilafranca els castells els fem amb gent molt bona; no només al tronc, sinó a tot arreu. Poder fer un quatre net una persona com jo catalogat al folre i manilles... A tot arreu hi ha gent bona».

D'acord, però has trencat tota teoria d'assaig!

«Anava fent cosetes durant l'any, als assaig de pilar... La condició física influeix molt i el *coco* també. La resta de companys de tronc ho veien bé, confiaven en mi, fins i tot la canalla. Personalment és una satisfacció, però com a cap de colla no ho trobo ben fet, no és

un exemple a seguir i no hauria volgut que hagués passat mai. I el que no volia és que la pressió recaigués en una altra persona que no estigués assajada. Si algú havia d'agafar la responsabilitat, havia de ser jo».

La colla

Fes-me un balanç del primer any.
«Tot cap de colla dels Castellers de Vilafranca en any de Concurs s'ha de plantejar guanyar per Sant Fèlix i guanyar el Concurs. I ho hem aconseguit. Només m'ha faltat fer el 3 de 10. És la il·lusió que teníem, però el tres ha anat com ha anat. No hem rebut un tres d'herència consolidat, hi ha hagut canvis al tronc, hi ha hagut castellers amb qui no he pogut comptar fins ben entrada la temporada… Hem fet molta feina fruit de treballar força els castells nets i hem avançat en futurs castellers que van baixant de pisos, sobretot de pisos superiors».

I a partir d'ara, com es presenta el futur més immediat?
«Tenim una sèrie de *handicaps*. El pilar sí que el vam heretar perfecte i ara haurem de tenir-lo nou. Caldrà fer-hi canvis, ja sigui entre posicions o incorporant nous pilaners. Pel que fa als troncs, també veig a venir canvis i aquest tema s'haurà de treballar molt i fer relleus, si calen. De moment, el més important és la canalla i són els primers amb qui començarem. Tot i així, sé que a l'hora de la veritat tothom complirà. Vull conscienciar la gent que, abans de tirar el primer castell de nou, hem de fer molts castells de vuit i que potser fins al juliol no vindran els primers castells de nou. Aquest any no tindrem cap pressa i els castells grans ja vindran quan hagin d'arribar. No passa res».

Un altre objectiu tècnic que teniu és realitzar un relleu generacional en cada part del castell. Fa tants anys que se'n parla que això ja és una utopia?
«Tot i que és molt difícil, s'han fet canvis de castellers clau en certs pisos. Estem parlant de castells límit en certes ocasions, i això no és fàcil. Tinc esperança i confiança en castellers que s'han de desenvolupar i amb qui treballarem. Si et mires les altres colles, gairebé sempre són els mateixos. En els castells grans és difícil incorporar-hi gent, però de mica en mica hi hem d'anar jugant».

Guanyar Sant Fèlix i el Concurs. Els objectius s'han complert, per tant, la colla va bé.
«Som ambiciosos. Si pares a pensar què ens uneix a la colla, només hi trobaràs els castells: fer castells. I això és bo. Hi ha actes socials en què som quatre gats i això et fa reflexionar. Fem poca pinya social i el que ens uneix més és fer castells. Aquesta és la realitat. Som una colla tremenda quan fem castells. És curiós, quan hi ha competitivitat som molts, però en l'aspecte extracasteller ens costa molt moure'ns».

Foto: Raquel Tarrés/CdV

«A Vilafranca els castells els fem amb gent molt bona; no només al tronc, sinó a tot arreu»

Folres i manilles + castells nets. Creus que hem d'avançar en aquesta línia?
«En els darrers anys del Melilla i del Lluís, el nucli dur va anar disminuint, però teníem un folre i unes manilles molt potents que permetien tirar certes estructures en segons quines places. Ara ens trobem en la mateixa situació i ho anem trampejant. Potser vénen èpoques de castells nets, però aquests castells castiguen molt. És molt cruel trobar-se amb la realitat d'aquests castells quan cauen.
Un conegut casteller d'una colla rival va remarcar que era gratificant veure com una colla de grans castells de masses, també fa castells nets, referint-se a la nostra actuació al Concurs. Aquesta ha de ser la línia a seguir».

Festa Major

Al sopar anual de la Penya La Palmera, ens vas dir que teníem un avantatge respecte de les altres colles: la Festa Major.
«La Festa Major i Sant Fèlix fan bullir la sang a tothom. Hi hagi trempera o no un any, per Festa Major saps que el poble es transforma i, de cara a fer un castell de gamma extra com el 3 de 10, sempre serem molta gent. Això ho aconsegueix tenir una gran Festa Major. Vilafranca es transforma per Festa Major: pensa en castells, pensa en els balls…».

Creus que la diada de Sant Fèlix ha de canviar algun aspecte o l'hem de mantenir tal com és ara, que prou èxit que té?
«Mentre vinguin les quatre millors colles, no cal canviar res. Està perfecte. Aquest any va ser un Sant Fèlix modèlic, amb castells de gamma extra per a totes les colles. Sant Fèlix és la millor diada que hi ha i té una bona fórmula. Es podria arribar a sortejar el lloc a plaça, però sempre respectant que els Castellers de Vilafranca ens situem on som sempre.

No creus en Déu però si en Sant Fèlix!
«Si deixes sols un home i una dona en una illa acabaran resant al sol i tenint fills. Com a casteller, si et sent acorralat

Foto: Raquel Tarrés/CdV

«Si pares a pensar què ens uneix a la colla, només hi trobaràs els castells: fer castells»

o tens moments d'angoixa, t'has de encomanar a algú, i, en sant Fèlix, hi tinc molta confiança. Jo sempre he tingut estampes del sant penjades darrera la porta, a les escales... De petits, amb el Fèlix fèiem la processó de sant Fèlix amb bicicleta! A Vilafranca tenim una gran tradició en la Festa Major i en sant Fèlix, respecte a d'altres pobles. Tinc companys músics que em diuen que el que passa a Vilafranca no passa enlloc més del món: als nens de primària els toques una peça de Festa Major i flipen! Les coses d'aquí les sentim nostres i les transmetem de pares a fills. La gent de fora veu que hi ha una cultura popular i tradicional a Vilafranca molt arrelada».

Se'm fa estrany que no hagis estat administrador encara...
«Jo sempre he dit que ja sóc administrador treballant per la colla tot l'any. Els Castellers ja contribuïm a millorar la Festa Major. Parles amb administradors i molts recorden la seva Festa Major pels castells que fem nosaltres per Sant Fèlix! Els castells marquen cada Festa Major».

El món casteller

El món casteller té bona salut?
«Les colles no arrosseguem la massa social que teníem abans, però se segueix funcionant força bé. Abans anaves a qualsevol plaça a fer una torre de nou i el 80% del peu era nostre. El mateix els passa a les altres colles grans. Només cal veure l'exemple de la diada de Tarragona al setembre».

Potenciar els aspectes relacionats amb la seguretat i la prevenció ha creat tensions al món casteller. És el preu a pagar per ser líders?
«Sí, és el preu que hem de pagar. Qualsevol iniciativa que ens desmarqui de les altres colles, ja sigui en seguretat, en viatges, qualsevol cosa, ens fa ser qüestionats. Al cap i a la fi, acabem l'any amb casc de dosos i protectors bucals i això és el més important, perquè la canalla quedarà força protegida. Amb la Coordinadora hi ha hagut una falta d'interlocutors. Moltíssima gent està veient ara que cal refundar la Coordinadora amb interlocutors nous perquè, si no, queda tot estancat. Al final no ha prosperat la proposta de deixar-nos de banda, i això vol dir alguna cosa. No es poden perpetuar càrrecs massa anys i els presidents de les colles han d'estar al cas del que passa allà».

Per acabar, els teus millors desitjos...
«Vull agrair a la meva família i a les de tots els castellers la paciència que tenen amb els membres de la colla. Quan trobo algun familiar d'un casteller li dono les gràcies per deixar-lo fer castells! La colla som tots, els castellers i tota la gent que es queda a casa quan nosaltres anem a assaig o a les actuacions, cuidant la canalla o fent altres feines... És important tenir-ho clar i ser agraïts.
Vull acabar el mandat fent els mateixos castells que estem fent ara, i mantenint la mateixa gamma. Que tots els relleus que es puguin fer ens portin a tenir una fornada de castellers nous i bons. Venim d'una generació excel·lent i cal trobar-ne una igual de bona. Hem de tenir el neguit de trobar-los. I això requereix la col·laboració de tota la colla. Hem de ser conscients que, si els castells de nou arriben a finals de juny o al juliol, no passa res. No podem córrer més del compte, seria un error; cal planificar bé la temporada».

I marxem tots dos en direcció al centre de la vila. El David té hora al barber. Hem passat ja mitja tarda xerrant de castells.

Interioritats

A taula:
Carn o peix: carn.
Un vi: Albet i Noya.
Un plat: la fideuà.
Un licor: de taronja, casolà de la Bisbal.
Quantitat o qualitat: qualitat.

A plaça:
Una diada: Sant Fèlix.
Una plaça: la de Vilafranca.
Un castell: el 3de10.
Una diada per recordar: el Concurs del 2008.
Una diada per oblidar: Sant Fèlix del 1994, i Les Santes del 2008, com a cap de colla.
Un somni: el 3 de10 per al 2009.

Per Sant Fèlix:
Algun costum especial: si puc, vaig a veure sant Fèlix.
Hora de llevar-se: a les 9, més o menys.
Esmorzar: carn.
Tertúlia: reunió prèvia al Museu.
Nervis: controlats.
Entrada a plaça: moment de tensió, de trempera, de concentració.
Sonen gralles i...: alerta!, que haig d'arriar bé el castell.
El dinar: a comentar la jugada.

Foto: Sergi Ros

15 de novembre de 1998

Més que la primera aleta 10 de la història dels castells

Toni Bach
Toni de Lloret

El 15 de novembre de l'any passat va fer deu anys que el món casteller, de la mà dels Castellers de Vilafranca, va aconseguir fer la primera aleta en un castell de deu pisos

Aquest fet tan transcendental en la història dels castells, per als Castellers de Vilafranca va significar la culminació d'una feina que s'havia iniciat nou anys enrere (1989) amb el primer intent de torre de 9 amb folre i manilles de la història (dosos col·locats i cassoleta i enxaneta agafats a les cames dels sisens!). Quatre anys abans que els Minyons de Terrassa la carreguessin! (1993)
Sense voler treure mèrits a la primera torre de 9 amb folre i manilles carregada dels Minyons de Terrassa, crec que el significat que es dóna a aquesta construcció malva dins la història dels castells no fa justícia a la feina que van fer els Castellers de Vilafranca.
Des que l'1 de novembre de 1990 vam descarregar el segon 4 de 9 amb folre del segle XX, vam destacar pel domini d'aquest castell. Això, més el treball acumulat en folre i manilles, ens va portar el 1996 a intentar el primer castell de deu de la història, el 4 de 10 amb folre i manilles. Malgrat no aconseguir fer una bona prova de castell de deu, aquell mateix dia vam descarregar el 3 de 9 amb folre, la torre de 9 amb folre i manilles i el primer 4 de 9 amb folre i l'agulla de la història.
El 1998 el món casteller ja havia vist descarregats la torre de 9 amb folre i manilles (1994, Colla Vella dels Xiquets de Valls), el 5 de 9 amb folre (1996, Colla Vella dels Xiquets de Valls), el 4 de 9 amb folre i l'agulla (1996, Castellers de Vilafranca) i el pilar de 8 amb folre i manilles (1997, Castellers de Vilafranca). Les noves fites per superar aquests castells passaven pel 4 de 9 net i el castell de deu. Després que els Minyons de Terrassa intentessin el 3 de 10 amb folre i manilles per la seva Festa Major, la rivalitat va fer que els Castellers de Vilafranca ens poséssim a treballar aquest castell. Per la Festa Major el cap de colla va dir que, si descarregàvem la torre de 9 amb folre i manilles i el 4 de 9 amb folre i l'agulla, a la tercera ronda intentaríem el castell de deu. Dit i fet, en aquest intent es va aconseguir aguantar amb garanties peu, folre i manilles, però, un cop es van col·locar els setens, es va trencar entre terços i quarts.
Després del concurs més extraordinari de la història dels castells, en què vam guanyar una Colla Vella que havia estrenat dos castells de gamma extra, vam anar a totes per aconseguir el 3 de 10 amb folre i manilles.
Començàvem un mes de treball per acabar d'afinar els errors que van sorgir per Festa Major. Ens plantàvem al dia 1 de novembre convençuts d'haver treballat el castell amb garanties de descarregar-lo. Amb els Capgrossos de Mataró i els Castellers de Lleida de colles convidades, començàvem l'actuació intentant la torre de 9 amb folre i manilles. Ves per on, ens va caure amb la cassoleta col·locada. Decidim anar per l'objectiu del dia i, després de fer-ne un intent en què es va enfonsar el peu, aconseguim posar la casoleta. El castell es trenca amb el primer pas de l'enxaneta per superar els dosos. Mai s'havia arribat tan amunt, però no servia de res a una colla que veia com se li escapava dels dits el preuat somni.
A la tarda, Cal Figarot es va omplir de castellers amb ganes de parlar d'aquest castell i de la mala sort que havíem tingut. Hi havia ganes de fer colla i no deixar que es tornés a repetir la mateixa història de la torre de 9 amb folre i manilles. Teníem ganes de parlar del castell de deu. Totes les converses giraven entorn del mateix. En una d'aquestes tertúlies, ens vam començar a animar i vam comentar que no podíem desaprofitar la feina feta durant tant de temps, que podíem plantejar la possibilitat d'inventar una actuació per tornar a intentar el castell.
El primer inconvenient que vèiem era que hauríem d'actuar sols. Com que a la tertúlia hi havia gent de la Junta i el president de la colla, vam fer un esbós allà mateix de l'estratègia que podríem seguir per omplir la plaça de gent que ens ajudés a muntar el peu del castell. El segon inconvenient era saber què diria la resta de la colla. Això es va resoldre el cap de setmana següent gràcies a una votació que no va deixar cap dubte que la colla tenia ganes de fer el castell. Es va decidir fer l'actuació a Vilafranca el 15 de novembre de 1998, d'una banda, per no allargar massa la temporada i, de l'altra, perquè així tindríem la possibilitat de tornar-ho a intentar abans que els Minyons.
Quinze de novembre de mil nou-cents noranta vuit. Breus moments abans d'entrar a la plaça. Sé que els Castellers de Vilafranca tenim la possibilitat de fer història, de ser part de la història. La plaça més castellera és plena de gom a gom. L'estratègia ha funcionat: hi ha ganes de 3 de 10 amb folre i manilles. Toc d'entrada a la plaça. Anem de cara a barraca. Després de desmuntar dos peus, el primer intent, igual que per Tots Sants, s'enfonsa. Cal asserenar els ànims i la Tècnica encertadament decideix fer la torre de 8 amb folre i després tornar-hi.
Arriba el gran moment: es munta el peu, puja el folre i, per sobre seu, les manilles; quarts col·locats, s'aguanta..., perfecte! Pugem els quints i el donem per bo; sisens amunt i sonen les gralles, com en les grans diades; setens a lloc i el castell no es mou; entren dosos; cassoleta col·locada i el castell aguanta les formes; l'enxaneta, amb tres passos antològics, corona el primer castell de deu de la història! Explosió d'eufòria i victòria. Notem la vibració del clam de la plaça a la pell. És una sensació només igualable a la de la primera torre de 9 amb folre i manilles de la colla. Molts companys meus han embogit enduts per l'emoció. L'enxaneta travessa, però un 3 de 10 amb folre i manilles que estava per descarregar cau d'alegria. Els Castellers de Vilafranca hem fet història. Acabem de blindar els fonaments del nostre caràcter: compromís de molts castellers i una manera de fer basada en la rivalitat, el treball i l'assaig, molt d'assaig.

Foto: Arxiu CdV

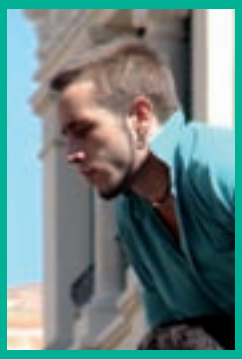
Foto: Raquel Tarrés/CdV

Un castell amb color i nom propis

Marc Fernàndez

Enxaneta del primer castell de 10 de la història

Per aquelles dates del 1998 tenia 9 anys, gairebé 10, i aquell castell sonava a "monstre". Després d'haver-ne fet molts intents i de quedar-nos a un pas de carregar-lo per Tots Sants, va arribar el 15 de novembre. La colla en tenia moltes ganes i s'havia demostrat que era possible; tothom havia treballat per aconseguir el repte i la confiança era màxima. La gent m'animava hores abans i jo, dissimulant els nervis, jugava al pati de Cal Figarot com si res.

La plaça era plena com feia anys que no es veia i tothom sabia que aquell havia de ser el gran dia. Recordo el Melilla dins de l'Ajuntament animant-nos al Ricardet i a mi moments abans de pujar; l'Anna Clavé dient-me: "Les tres passes ben finetes; no saltis...", o la Montse Muñoz intentant distreure'm amb un ventilador després que s'hagués de desmuntar un peu i que se n'enfonsés un altre. Estava nerviós.

Per fi va arribar el moment. Ja era sobre les manilles i el Melilla, amb setens col·locats, va aixecar el dit: "Amunt!...". A partir d'aquí tot va ser concentració i fer la feina ben feta, pujar sense mirar avall i ben finet. Acotxador col·locat, tres passes... i la primera aleta d'un desè pis!

Els Castellers de Vilafranca havíem aconseguit escriure una pagina d'or a la història del món casteller. El 3 de 10 ja era una realitat i l'alegria de la colla es va convertir en una autèntica bogeria: crits, abraçades, petons, felicitacions i més d'una llàgrima. Era el moment de deixar anar l'eufòria de tots els que compartim la mateixa passió, la d'aixecar castells, torres, pilars, i de celebrar un castell amb color i nom propis: el 3 de 10 amb folre i manilles.

Sensacions del primer 3 de 10

Conxita Martínez

Crossa del 3 de 10 amb folre i manilles

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Nervis, pressió, confiança, motivació... i moltes sensacions més. Això és el que sents quan et prepares per afrontar la gran construcció del 3 de 10. Has d'estar mentalitzada i preparada per a tot: que et posin un peu al cap, que et quedis sense poder respirar o, en el pitjor dels casos, que el castell s'enfonsi, encara que pot ser que tu estiguis millor que en un 3 de 9. La confiança en l'equip és bàsica, tant en la gent que t'envolta més directament (baix, portacrosses, agulla, cordó, les altres crosses) com, evidentment, en tota la colla.

Hi ha molts nervis mentre esperes que es quadri el castell: parles amb la gent, dius banalitats o senzillament guardes silenci. Es tanca la pinya. -Segons dalt!-, és la veu del cap de colla. Esperes el so de les gralles i comença el castell. Hi ha molta pressió. Es fa de nit. No sé d'on podem treure les forces, però, quan sonen les gralles... Només penses a aguantar i a confiar que tot vagi bé.

Se senten crits i gemecs; tothom parla i crida. Ja no pots sentir les gralles ni saber per on va el castell; ja no en tens cap referència. Sents un crit unànime de la plaça. No saps què passa. Està carregat?, pateix el castell?, potser es deu descarregar?, et preguntes. Malauradament, notes que cau. En aquell moment desitges que, com a mínim, s'hagi carregat. Què ha passat? Allà sota ningú no en sap res. La plaça crida i aplaudeix. Sembla que ho hem aconseguit! La gent de la colla comença a cridar: -L'hem carregat!

Aleshores t'adones que has estat un dels protagonistes d'una gran construcció que, encara que efímera, ha estat inoblidable.

Foto: Xavi Carrasco

Un instant que no morirà mai

Pere Regull

President dels Castellers de Vilafranca l'any 1998

Han passat deu anys i estaria bé recordar les circumstàncies que van possibilitar que els Castellers de Vilafranca fessin el primer castell de deu de la història.

Després de fer un bon intent del castell de deu per Sant Fèlix i d'afrontar-ne un altre per Tot Sants que va caure quan l'enxaneta ja feia les darreres passes, l'esperit èpic de la colla no podia deixar passar el tren. La veritat és que, en acabar la diada de l'1 de novembre, el Melilla, interviuat, ja donava per tancada la possibilitat de tornar a prova el 3 de 10 en aquell any. Va ser a partir d'aquella declaració quan l'esperit que el mateix Melilla havia injectat a la colla el va superar a ell mateix.

Tot i els problemes que comportava el fet que no teníem cap diada prevista i que només es podia fer l'intent si ens n'inventàvem una d'especial sense cap colla al costat, hi havia força gent que tenia ganes de provar la gesta una altra vegada. Així doncs, el dimarts següent a Tot Sants, diversos membres de la Junta ens vam trobar a Cal Figarot per planificar com podíem convèncer la Tècnica que ens plantegéssim la possibilitat de fer una diada especial el 15 de novembre. La reunió va ser profitosa i quan es va portar el tema a debat, malgrat que no hi va haver unanimitat, es va aprovar de convocar un referèndum el divendres següent, dia 6 de novembre, perquè fos la colla la que decidís.

Vilafranca bullia castells. Eren els primers anys de l'època daurada. Recordo que trobaves gent xerrant i discutint pel carrer sobre si fer la diada especial o no. Als llocs habituals de tertúlies castelleres (al Bacus, a l'Inzòlia...) hi havia opinions de tot tipus. Al final es va fer el referèndum i, si no recordo malament, va guanyar l'opció de fer la diada especial tan sols amb una cinquantena de vots en contra...

A partir d'aquí, atès que fariem l'actuació sols sense cap colla al costat, es va haver d'orquestrar una campanya en els mitjans i entre diferents colles i associacions de Vilafranca per tenir gent a la pinya.

Fins al gran dia: 15 de novembre. La plaça plena i la colla actuant sola, només amb l'ajuda de molts vilafranquins que no eren habituals a la nostra pinya patint a sota el castell i dels amics autèntics que venien d'altres colles per ajudar-nos.

Sonà la gralla i el cel brillà quan per primera vegada una colla carregava un castell de deu pisos...

Aquell instant no morirà mai.

Foto: Arxiu CdV

El dia que vam tocar el cel

Jordi Masó
Sisè del tres de deu

Foto: Raquel Tarrés/CdV

15 de Novembre de 1998
La Plaça Més Castellera
Objectiu: Tres de Deu amb folre i manilles

No ens podíem rendir. La cursa per coronar el castell de deu feia mesos que havia començat. Aconseguir el cim del castell se'ns resistia i sabíem que una altra expedició també estava preparada esperant al camp d'alçada el dia de l'atac. No podíem deixar-los que tornessin a utilitzar la nostra cordada com van fer amb la torre de 9. Estàvem preparats, era el moment.
Tenim un peu impressionant i tothom és conscient del que volem fer i del que suposaria patir un altre fracàs. O ara o mai! Es comença a muntar el folre sobre un grandíssim peu, compactat i alineat a la perfecció. Tothom es posa a lloc ràpidament i sense fer batzegades, mentre les escaletes ja esperen els membres de manilles que, ben compassats, es col·loquen en un obrir i tancar d'ulls. Tot va molt ràpid, tothom sap on va, quan i com hi ha d'anar i què ha de fer en cada segon que passa. Els quarts ja estan lligats i els quints claven genoll, peu i peu. Està perfecte, i tothom està al màxim mentalment. Els sisens agafem pantalons (silenci total a tota la plaça) i comencem a pujar fins i ràpids, tal com ens han ensenyat de ben petits. Sonen gralles (també hi eren tots), això va de debò. Ens col·loquem, aixequem colzes, i en una mirada dels tres ens diem: -D'aquí no ens arrenca ningú!.
Les setenes ja són a lloc, que ràpid que han pujat... Es col·loquen i veig l'aixecador que ja és a sobre del Raül i noto que el dos obert amb tres passes em supera i, només llançar el peu a l'esquerra, ja té el Ricardet enganxat a la cama, i, sense pensar-s'ho, es col·loca i espera l'enxaneta (la plaça comença a bramar). Amb una finor i rapidesa bestial, el Marc puja i corona el 3 de 10. La plaça deixa anar un crit acollonant. Mai de la vida l'havia sentit, ni l'he tornat a percebre. Un clam que va crear una ona expansiva capaç d'enderrocar un castell tan ferm com el que havíem clavat. Tota la plaça i les balconades esclaten, i la gran allau de camises verdes deixem anar tota l'adrenalina, embogint, plorant... Hem tocat el cel, i l'hem tenyit de verd! Som la primera colla de deu!

Foto: Raquel Tarrés/CdV

En fa 10 del de 10

Lluís Galofrè
Un que va tenir l'honor de fer de cordó al forro *d'aquell castell*

Diumenge, 15 de novembre del 1998. Vilafranca del Penedès. Falten cinc minuts perquè siguin tres quarts de tres (hora màgica!). Plaça de la Vila. El cel s'ha tornat verd! S'ha fet el cim! El sostre del món casteller s'ha assolit. És l'apoteosi!....

Què va passar?
Doncs que, després de 200 anys d'història dels castells, es va veure per primera vegada una construcció de deu pisos: el 3 de 10 amb folre i manilles. I vam ser nosaltres, els Castellers de Vilafranca, els que ho vam aconseguir!

I per què?
Doncs, perquè som una colla gran, molt gran; perquè érem molts, però molts; perquè havíem assajat molt, però molt; perquè estàvem preparats tècnicament i físicament; perquè teníem disciplina i crèiem cegament en aquell castell, i tant si hi crèiem! Quina gran colla, quina potència humana, quines ganes!...

I com va anar?
Doncs de la manera més excitant. Després d'haver-lo provat per Sant Fèlix (prova digna, però que va quedar un pèl lluny de l'objectiu), n'havíem fet un intent quasi carregat per Tots Sants. Quin drama, quina desgràcia. No era just. Ens hi van faltar només dos segons. No podíem deixar escapar l'oportunitat de ser els primers de fer-lo (síndrome dels Minyons?...). No teníem cap més oportunitat. La temporada s'havia acabat.
Què coi: d'aquí a quinze dies hi tornem!
Mare de Déu! Quina plaça! Era tan plena com per Sant Fèlix. La colla érem 2.000! Extraordinari! No podia fallar. Collons!: al segon intent, ens el fotem per barret. Quin desastre, que desgraciats que som! Mecagun... Torre de 8 amb folre per continuar i tornem-hi! Silenci, concentració, disciplina, ràbia... "No la podem cagar". "Abans morir que caure"... Toquen les gralles. Silenci. Més gralles. Crits de la plaça. Més crits. I, de sobte, un gran tro! El gran crit de tota la plaça, del món casteller!
L'havíem carregat! Ja el teníem. Érem els millors. Ja ens podíem morir... Era el 3 de 10!

okabango
tours

ESPECIALISTES EN
VIATGES A MIDA

GC-1445 · Tel. 93 890 66 30 · Fax 93 891 57 29
c/ Cal Bolet, 11 · 08720 Vilafranca del Penedès
Barcelona

www.okabangotours.com
info@okabangotours.com

pdm gifts®

promocions . regals d'empresa
roba laboral . tèxtil publicitari
trofeus . plaques
productes vins i caves
taller propi

www.pdmgifts.net · pdm@pdmgifts.net

Av. Tarragona, 58, 1a planta
Tel. 93 890 21 93 · Fax 93 817 12 03
08720 Vilafranca del Penedès · Barcelona

INOBLIDABLE

*"A la Torre del Gall
volem que aquest sigui un dia inoblidable
per a vosaltres i per als qui us envolten.
Per això us oferim, enmig de vinyes i camps,
una Masia que es remunta al segle XVI,
amb una sala gòtica
on poder celebrar la cerimònia
i uns espais acollidors on festejar
la vostra unió"*

MASIA
LA TORRE
DEL GALL

*Carrer de la Torre del Gall, s/n · 08798 Sant Cugat Sesgarrigues · Alt Penedès (Barcelona)
Informació i oficines: **Cal Soler**, carrer dels Ferrers 38 · 08720 Vilafranca del Penedès
Telèfon: 938 922 929 · www.calsoler.com · e-mail: calsoler@calsoler.com*

CASAMENTS · COMUNIONS · ACTES D'EMPRESA · ANIVERSARIS

Foto: Raquel Tarrés/CdV

2008, Redescobrint els castells

Arribar i moldre

14 de gener
Presentació a la Comuna de Lo Prado, Santiago de Xile
4d7a, 5d7a, Td6, Pd5 i Pd4

Catedràtics

15 de gener
Curset de Lideratge, Universitat de Santiago de Xile
Pd4, 3d7 i 4d7a

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Castells presidencials

15 d'abril
Plaça de la Constitución, davant del Palau de la Moneda, Santiago de Xile
Td7 i 2Pd5

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Pilar en vers

15 d'abril
Homenatge a Salvador Allende i a les víctimes del feixisme, Santiago de Xile
Pd5

Torres de Xile

16 de gener
Bodegues Miguel Torres, Curicó
Td7, 3d7net, 5d7, Pd5net i 2Pd4

El millor planter

16 de gener
Agromillora Xile, Molina
3d7 i Pd5

Parada a Buín

16 de gener
Magusa Chile, Buín
Td6 i Vd5

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Exhibició sobre l'herba

17 de gener
Comuna de Colina, Santiago de Xile
4d7net, Td7, 3d7net i Vd5

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Xile de vuit

17 de gener
Parque Italia, Valparaíso
4d8, Td7, 5d7, Pd5 i Vd5

Castells escortats

17 de gener
Exhibició a l'Estadío Español, Valparaíso
4d7a, 3d7, Td6, Vd5 i 2Pd4

Pilar per no oblidar

18 de gener
Visita al Parque por la Paz Villa Grimaldi, Comuna de Peñalolén
Td6 i Vd5

Peñalolén crece bién!

Divendres 18 de gener
Comuna de Peñalolén, Santiago de Xile
Pd5, Td7, 5d7 i Vd5

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

La més millor!

19 de gener
Plaça de Armas, Santiago de Xile
Pd4, 3d8, Td8f, 4d8, 5d7, Pd6 i Vd5

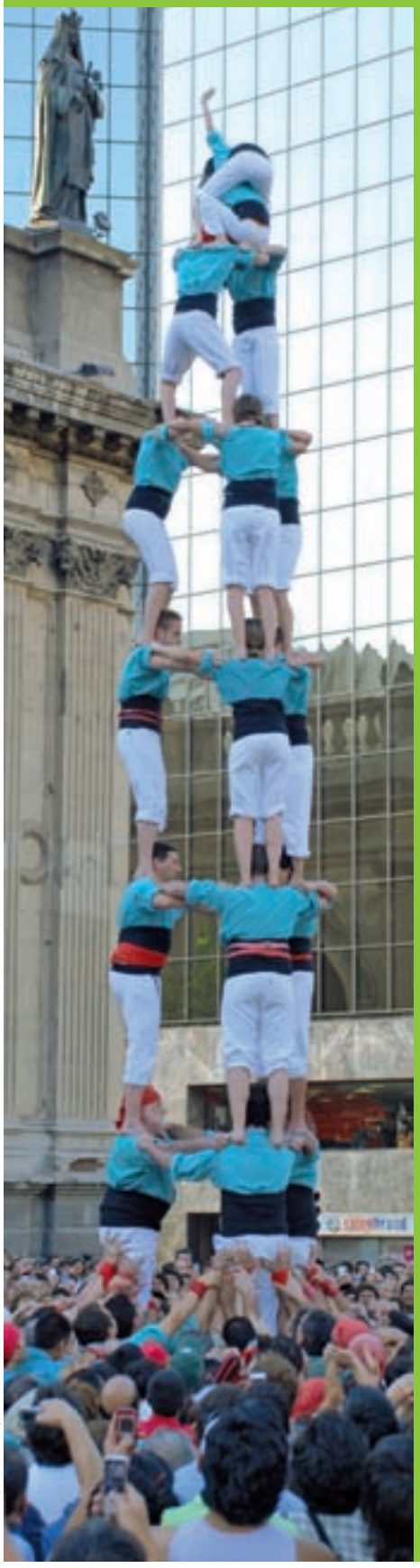

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

TORRES

1870

© Copyright Miguel Torres S.A.

100 Aniversari

El vi només es gaudeix amb moderació.

ENTRA A LA CULTURA DEL VI

Uneix-te! clubTORRES online
www.torres.es

BARCELONA
CENTRE CULTURAL DEL VI
Tel. 93 200 87 63
e-mail: ccvbcn@torres.es

MADRID
CENTRO CULTURAL DEL VINO
Tel. 914 017 762
e-mail: ccvmdd@torres.es

STA CRUZ DE TENERIFE
CENTRO CULTURAL DEL VINO
Tel. 922 59 52 00
e-mail: ccvtfe@torres.es

PALMA DE MALLORCA
CENTRO CULTURAL DEL VINO
Tel. 971 777 254
e-mail: ccvpalma@torres.es

VALENCIA
CENTRO CULTURAL DEL VINO
Tel. 963 412 297
e-mail: ccvvalencia@torres.es

Placa nova, castell nou

17 d'abril
Inauguració de la placa del 3 de 8 amb l'agulla, plaça del Dr. Bonet, La Bisbal del Penedès
Td7, 5d7a, 4d7a i 6Pd4

Fotos: Fèlix Miró

15è Dia del Graller

20 d'abril
Vilafranca del Penedès
3d8c, 5d7, Td7, 4d8 i Pd6

Foto: Fèlix Miró

Lleida

10 de maig
Diada de la Festa Major de Maig, Lleida
4d8, Td7, 5d7a, Pd6 i 6Pd4
Junt amb els Castellers de Lleida i la Colla Joves Xiquets de Valls

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Tornada a Vilassar

27 d'abril
Diada de Sant Pere Màrtir
Plaça de la Vila, Vilassar de Dalt
4d8, Td8f, 3d8, Pd6 i 6Pd4
Junt amb els Capgrossos de Mataró

Fotos: Fèlix Miró

A Sants, castells grans

11 de maig
XI Aniversari dels Castellers de Sants, Plaça Bonet i Muixí, Barcelona
4d8a, Td8f, 3d8, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Castellers de Sants i els Capgrossos de Mataró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Nou pisos per fires

18 de maig
Fires de Maig, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès
4d8a, 4d9f (c), Td8f (c), Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Xicots de Vilafranca i els Castellers de Terrassa

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Bona actuació a la Selva

1 de juny
Festa Major
Plaça Major, La Selva del Camp
4d8a, Td8f, 3d8, Pd6 i 6Pd4
Junt amb la Colla Vella dels Xiquets de Valls

Fotos: Fèlix Miró

Castell de Sant Marçal

25 de maig
Cerdanyola del Vallès
3d7, 5d7, 4d7a i Vd5

Foto: Jordi Paredes/CdV

Bodegues Torres

26 de maig
Pacs del Penedès
Pd5

L'Anxaneta

31 de maig
Vilafranca del Penedès
id3d7, 3d7, 4d7, Td6 i Vd5

Foto: Júlia Carrillo/CdV

Marató Penedès

7 de juny
Vilafranca del Penedès
Pd4 i Pd5

Presentació globus

18 de juny
Vilafranca del Penedès
Pd5

Festa al Tívoli

15 de juny
Festa del barri del Poble Nou
Tívoli, Vilafranca del Penedès
3d8, 4d8a, Td8f, Pd6 i 6Pd4
Junt amb els Xiquets de Tarragona

Fotos: Felix Miró

Cinc de vuit al Serrallo

28 de juny
Diada de Sant Pere
Plaça de Sant Magí, Tarragona
5d8, Td8f, id4d8a, 4d8a, Pd6 i 6Pd4
Junt amb els Xiquets del Serrallo i els Xiquets de Tarragona

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

salutdental
PENEDÈS

implants i dents...
perquè esperar? **si només cal un matí.**

20% descompte per a castellers i familiars

www.salutdental.com
VILAFRANCA DEL PENEDÈS C/General Prim, 7-9, local C · **938 199 110** · **jbadell@salutdental.com**
EL VENDRELL C/Flors, 72, baixos · **977 154 959** · **salutdental@salutdental.com**

Teatre Nacional de Catalunya

2 de juliol
Barcelona
5d7, 3d8, 4d8, Td7, 4d7a, Pd6 i 6Pd4

Foto: Fèlix Miró

Diada de les cultures

12 de juliol
Altafulla
4d8 i Pd5

Foto: Fèlix Miró

Retorn a Ribes

5 de juliol
Festa Major
Plaça de la Vila, Sant Pere de Ribes
Td8f , 3d8, 4d8, Pd5 i 6Pd4
Junt amb la Colla Jove de Castellers de Sitges

Tripleta a Vic

6 de juliol
Festa Major, plaça Major, Vic
3d9f, 4d9f, 4d8a, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Sagals d'Osona i els Xiquets de Tarragona

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Si no plou, castells de nou

13 de juliol
Festa Major del Quadre de Santa Rosalia, plaça de la Vila, Torredembarra
3d9f, 4d9f, Td8f, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Nois de la Torre i la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Fotos: Fèlix Miró

Les Santes per oblidar

20 de juliol
Festa Major de les Santes, plaça de Santa Anna, Mataró
id4d9fa, 3d9f(c), 4d8a, iTd9fm, Td8f, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Capgrossos de Mataró i els Marrecs de Salt

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Màrtirs ressuscitats

2 d'agost
Martir's Street, plaça del Vall del Castell, Vilafranca del Penedès
4d8, id3d9f, 3d9f, Td8f, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Xiquets de Reus

Fotos: Fèlix Miró

Assaig a Cal Figarot

8 d'agost
Assaig/actuació a Cal Figarot,
Vilafranca del Penedès
4d8a, 3d8(c), Td7 i Pd7f
Junt amb la Colla Jove dels Castellers de Sitges

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Apreta el Llorenç!

10 d'agost
Festa Major, plaça de la Vila,
Llorenç del Penedès
3d8, 4d8a, Td8f, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Nens del Vendrell i la Colla Joves Xiquets de Valls

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

La Bisbal amb folre i manilles

15 d'agost
Festa Major de la Bisbal, diada de la Mare de Déu d'Agost, plaça del Dr. Robert, La Bisbal del Penedès
Pd5, 3d9f(c), 4d8a, 4d9f, pd8fm(c) i 6Pd4
Junt amb la Colla Joves Xiquets de Valls

Marc Izquierdo

A la clàssica plaça de la Bisbal, o millor dit al forn de la Bisbal, ens presentàvem amb la intenció de fer una molt bona actuació. Consolidar el 3 de 9 amb folre, que encara no teníem tant per la mà com en altres temporades, i, si tot anava rodat, descarregar el primer gamma extra de la temporada en forma de pilar.
A la calorosa plaça, i amb "més espai" que en altres anys (tan sols hi érem dues colles), no s'hi respirava el mateix ambient que en temporades passades, però hi anàvem amb les mateixes ganes d'oferir el millor, i hi havia la diferència que una nova placa seria testimoni de l'actuació.
Comencem la diada enlairant el 3 de 9 amb folre. El castell puja tremolós i amb les forces suficients per aguantar fins a carregar-se, però, amb l'estructura deformada, acaba cedint a la sortida de l'enxaneta.Amb la moral una mica tocada, encarem la segona ronda i fem un castell que no ens suposa cap problema: el 4 de 8 amb l'agulla, marca de la casa. En tercera ronda descarreguem un castell de nou, el 4 de 9 amb folre, que puja ovalat, treballat pel folre, però controlat en tot moment.
En ronda de pilars s'havia de donar un cop sobre la taula i encarar el pilar de 8 amb folre i manilles. Amb una pinya generosa, com és costum en aquesta plaça gràcies a l'afició bisbalenca, i amb un folre i unes manilles sòlids en tot moment, el tronc puja amb la màxima tensió que demana aquest castell. Tot i això, després de carregar-se, el pilar pateix diferents batzegades que l'acaben trencant. Finalitzem l'actuació del 15 d'agost amb els ja clàssics sis pilars de 4. La Bisbal és una plaça on sempre fem els millors castells i, en aquest cas, vam regalar a l'afició el primer gamma extra de color verd de l'any.

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Passió al Catllar

15 d'agost
Festa Major del Catllar, plaça de la Vila, El Catllar
4d8a, 3d9f, 3d8a, Pd7f i 6Pd4
Junt amb la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona i la Colla Vella dels Xiquets de Valls

Foto: Félix Miró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Fotos: Félix Miró

Ens posem a to

24 d'agost
Festa Major de l'Arboç, carrer Major, L'Arboç
3d9f, 4d9f, 4d8a, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Minyons de l'Arboç, la Colla Vella dels Xiquets de Valls i la Colla Joves Xiquets de Valls

Fotos: Fèlix Miró

Comença la festa!

29 d'agost
Festa Major, vigília de Sant Fèlix, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès
Td8f(c), Pd7f i Td7 a la Cercavila, 3d8a, Td8f, 3d9f i Vd6
Junt amb els Xicots de Vilafranca

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

...e lo verd inundà tostemps la festa

Lo vell Vern

30 d'agost
Festa Major, diada de Sant Fèlix, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès
4d9fa, Td9fm, 3d9f, Pd8fm i 6Pd4
Junt amb els Minyons de Terrassa, la Colla Vella dels Xiquets de Valls i la Colla Joves Xiquets de Valls

Crònica de la batalla que va lliurar-se a la vila (que era) franca a trenta del mes d'agost de l'any vuit del segon mil·lenni

Prest com se fou llevat lo jorn, e aprés que los grallaires acompanyats de llurs atabals facessen lo bon despertar a trench de matinada per anunciar la brau batalla, una gran gernació se fou aplegada a la vila. Davant lo palau del rei Pere II les multituds agombolades feien garlar llurs tertúlies entorn la gesta que s'hauria de celebrar al capdamunt del carrer de les mosques. Entretant los predicadors de torn oficiaren los ancestrals rituals e reberen ofrena d'unes belles e joves balladores que despertaren llurs neguits pus adormits. E tostemps, com el costum mana, s'assadollà la set ab lo vi beneït. Tot de fora lo temple les gernacions s'aplegaren entorn de les tavernes e ab sàvia intel·ligència se afartaren a tot poder, puix que la batalla se preveia llonga e aspra. En çò cal fer esment que hi hagué grossa bacanal en la taverna de lo Figarot. En estar finats los rituals, aquells qui anaven abillats de verd com llagardos, bastiren un espadat de cinc sostres enfront lo monòlit guerrer que s'alça al pla del vell cementeri. Acompanyats de llurs atabals e grallaires se sentiren cants guerrers per agafar lo tremp e per fer bullir la sang e treure la força irada quels hauria

de portar a vençre. Primo en aquest jorn sonaren los del Vern e prest vingueren altres jotglars grallant. Lladoncs prengueren ruta envers lo camp de batalla situat al capdamunt del carrer de les mosques. En la seua entrada en camp de batalla, los llagardos foren aclamats per los plebeyos e per la cort de la vila, moment en què brindaren un espadat caminant per saludar los allí congregats. L'entrada de llurs rivals també fou celebrada, los primers havien estat los vermeys e aprés ho feren los malves. Finalment també feu acte de presència lo grupo dels rosats. Primo lo cap dels homens e fembres abillats de verd, manà a los vassalls llurs, de fer lo castell de nou sostres ab un espadat de set sostres al mig. Puix que çò seria un atac que los catapultaria vers la glòria. Damunt los quatre guerrers que emprengueren lluita a terra, n'hi van pujar quatre e quatre més, fins a los nou sostres. Aprés que lo guerrer pus xic alçà la mà en lo espadat, retronà un crit de victòria que va dixar ferits los adversaris puix que tots varen alçar lo simple castell de nou sostres. A la segona batalla hi hagué més estopa, puix que los llagardos seguiren tibant la corda e los demés tingueren sorts diverses. La descomunal torre dels nou sostres ab les manilles al tercer sostre va enderrocar les ànimes rivals. Tantost los vermeys s'armaren de valor e plantaren per sorpresa llur un bon joc de cinc espadats ab nou sostres, e los malves provaren la mateixa sort, però a la baixada s'escrostonaren ab atroç esclafit. La gesta dels rosats fou qualque miserable trench, puix que volien pujar un joc mai vist de nou sostres estrenyent un espadat. En tercera justa i veient-se sens oponent, los llagardos afermaren llur sort en lo castell de nou sostres. La supremacia, la força e la destresa s'executaren ab tot lo valor e seny habuts e tostemps regalant àdhuc llur potència, equilibri e enginy a los congregats al camp de batalla. No se volgueren arriscar més, per tal que l'agonia dels rivals llurs se mantingués fins a poder-los rematar en la darrera pugna. Per bé que en lo tercer e quart desafio los rosats provaren de plantar cara, hagueren de llepar los sotracs dels sostres esfrondats en la baixada de la torre de nou sostres ab manilles e àdhuc ab un espadat de vuit sostres. Enmig de la desfeta de les tres tropes forasteres los verds llagardos reblaren als morros dels amichs llurs lo gros espadat dels vuit sostres del qual tostemps en son los amos e senyors. Lladoncs los vencedors d'aital batalla, a la vesprada passejaren, per alegria de la vila, l'ostentació de la victòria. Lo poble s'aplegà en llur desfilada tot a l'entorn de les muralles, e lo verd inundà tostemps la festa.

Foto: Fèlix Miró

Fotos: Raquel Tarrés/GdV

La feina ben feta

31 d'agost
Festa Major, diada de Sant Ramon, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès
3d8a, 4d9f, Td8f i 6Pd5
Junt amb els Xicots de Vilafranca

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

Assaig nacional

10 de setembre
Vigília de la diada Nacional de Catalunya, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès
Td7, 4d8, 5d7, Td8f i Pd5

Fotos: Fèlix Miró

Santa Tecla no té manilles

14 de setembre
Festa Major de Tarragona, plaça de la Font, Tarragona
iTd9fm, 4d9f, 3d9f, 4d8a, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Xiquets de Tarragona, la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona i la Colla Vella dels Xiquets de Valls

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

A la Mercè repetim

14 de setembre
Diada de la Mercè, Festa Major de Barcelona, plaça de Sant Jaume, Barcelona
4d9f, 3d9f, 4d8a, Pd7f i 6Pd4
Junt amb els Castellers de Barcelona i els Minyons de Terrassa

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Construccions F. Munné S.A.
LAVERN - Subirats (Alt Penedès)

Av. Zona Esportiva, 1-3
08739 Lavern (Subirats)

Tel. 93 899 41 25

VILATRÒNICA
COMPONENTS ELECTRÒNICS

Tel. 93 817 13 98
Fax 93 817 36 16

- APARELLS PER A DISC-JOKEY
- MICRÒFONS
- INSONORITZACIÓ

VILATRÒNICA
INDUSTRIAL

Tel. 93 818 11 14
Fax 93 892 08 58

C/ Misser Rufet, 3, local 4
info@vilatronica.com
www.vilatronica.com
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS (Barcelona)

Ctra. Sant Vicenç, 2-10, local 2
Tel. 977 181 812
43700 EL VENDRELL
(Tarragona)

Cuarella
COMPAC
Decora amb marbres de qualitat!
SILESTONE
Avda. Vilafranca, 7 · Pol. Ind Sant Pere Molanta · Vilafranca · Tel 93 818 04 60 · Fax 93 818 04 94
www.marbresmaso.com info@marbresmaso.com

Festival de colors

28 de setembre
Diada de Sant Miquel, celebració del 60 aniversari dels Castellers de Vilafranca, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès
4d9f, 3d9f, 4d8a, 4d8, Pd7f i 6Pd5
Junt amb els Nens del Vendrell

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

El dia que el principal rival va ser la història

Abraxas

5 d'octubre
XXII Concurs de Castells de Tarragona, plaça de Toros, Tarragona
4d9fa, Pd8fm, Td8(c), 4d9 (c) i Pd5
Junt amb 17 colles més

La història va ser el principal rival que vam tenir el gloriós 5 d'octubre de 2008; història és el que vam escriure i "de la història" és l'acabament de tot el que vam fer : primera colla "de la història" a guanyar quatre concursos de Tarragona consecutius, primera colla "de la història" a fer dos castells nets i sobretot la segona millor actuació "de la història".

Com sempre, els instants abans d'entrar a l'arena ens havien de servir de preparació per arribar a la gesta. S'hi barrejaven les ganes de triomfar amb el neguit de la responsabilitat que carregàvem al damunt, responsabilitat que va créixer de manera exponencial quan vam entrar a plaça i es va mesclar amb una immensa joia en veure els més de 1.500 seguidors que dúiem desplegant una colossal bandera amb els colors i l'escut de la colla. No estàvem sols i no podíem fallar. Nosaltres ho sabíem i tots els que optaven a batre's amb nosaltres també. D'entrada vam afrontar una de les estructures que hem regalat al món casteller i que, de retruc, ens ha donat moltes diades de glòria: el 4 de 9 amb folre i l'agulla.

El colós comença a pujar amb serenitat. Va bé, això va bé... Es carrega de sobres i només mostra nerviosisme després de la carregada del quatre. Un cop desvestit el quatre, i mentre es mostra el pilar, esclata la joia. Ara només resta fer sortir els crits d'ànims als pilaners i sobretot els crits de felicitat de saber-nos en el camí de la victòria.

El següent graó de la nostra ascensió a l'Olimp és l'espadat. El gamma extra que habitualment tanca les actuacions de gala és posat com a segon castell per qüestions de pura estratègia. L'execució

del pilar de 8 va ser incontestable, sòbria, magnífica... i milions d'adjectius més que es podrien usar per descriure aquesta joia de l'equilibri.

Amb el 4 amb l'agulla i el pilar descarregats ja podíem mirar al cel, que s'endevinava per la cúpula del "tendido", i dir-li que de nou seria verd. I més verd que mai. La clau d'aquest canvi cromàtic celestial era clara i passava per fer la torre de 8 neta, el castell que ens ha donat dos concursos consecutius; el màxim exponent de la fragilitat i la fugacitat que tants cops hem tastat.

És un castell que sembla que no es descarregarà mai. I aquest cop no va ser diferent. La torre pujava magníficament i, just abans de fer l'aleta – amb l'enxaneta perfectament col·locada–, la torre se'n va anar. A partir d'aquí hi va haver una espera nerviosa per l'incert resultat que havia de donar el jurat. Les cares anaven impacientant-se, fins que finalment "sis homes justos" van donar per carregada la construcció. Aleshores va sortir l'alegria, hi va haver abraçades i els crits de tota la colla i dels seguidors servien d'escapament de tot el neguit acumulat, i eren totalment justificats. Durant l'espera del veredicte hi va haver qui, amb mocadors i xiulets, reclamava el vídeo per confirmar si era carregada o no. Nosaltres també el volíem, el vídeo! Estàvem fent història amb majúscules, i volíem i volem el vídeo per continuar gaudint a casa de la gesta aconseguida, per sempre més.

Conscients que era el dia, a la ronda següent vam anunciar el castellàs, el regal que fèiem al món casteller, el castell que havia de permetre'ns assentar-nos i gaudir la mel de l'èxit. Era un castell que no necessitàvem per guanyar, però era un castell que necessitàvem per a nosaltres, per als nostres i per a la història.

El 4 de 9 net va pujar pausadament, enmig del més respectuós silenci. S'anava bastint pis rere pis, amb una tranquil·litat inaudita que feia posar els pèls de punta. Allò semblava un miratge, una il·lusió produïda per les ganes que teníem de veure'l de verd un altre cop. I era ben real! Els crits que obren el ritual de la carregada ens van fer conscients que érem a punt d'aconseguir-ho. Es va sentir la carregada i els crits van continuar amb la descarregada, uns crits que no anunciaven res de dolent. Per un moment el vam sentir descarregat, però el destí ens el va arrabassar de la manera més cruel.

No es pot tenir tot el mateix dia. Les portes estan obertes de bat a bat i el llibre de la història té pàgines suficients per a nosaltres i per a les nostres noves gestes. Ara ja hi hem escrit un nou capítol: el del 5 d'octubre de 2008, el dia que el principal rival va ser la història.

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Félix Miró

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Nova plaça de nou

25 d'octubre
Diada de la Colla Jove dels Castellers de Sitges, plaça de l'Ajuntament, Sitges
4d8, 3d9f, 3d8a, Pd7f(c) i 6Pd4
Junt amb la Colla Jove dels Castellers de Sitges i els Castellers de Sants

Fotos: Fèlix Miró

Montserrat

19 d'octubre
Romeria de Montserrat
5d7, 4d8, Td7 i Vd5

Foto: Fèlix Miró

L'Arboç

9 de novembre
50 aniversari dels Minyons de l'Arboç
Td7, 4d8, 5d7 i Vd5

Foto: Raquel Tarrés/CdV

L'escletxa de Tots Sants

Gàltix

Foto: Raquel Tarrés/CdV

1 de novembre
Diada de Tots Sants, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès
4d9(c), i3d9f, 4d8a, Td8f(c) i Pd5
Junt amb els Capgrossos de Mataró i els Castellers de Sants

La llum en l'arquitectura sempre ha estat una font d'imaginació i objecte de culte. Des dels vitralls de les catedrals gòtiques fins a les més modernes estructures, la història ha buscat la llum. El 4 de 9 és la màxima expressió de la llum, 4 pilars, 4 façanes i una petita claraboia a la coberta fan que la planta baixa vegi radiant l'estructura completa.

Les torres humanes, com les estructures arquitectòniques actuals, necessiten un moviment i l'experimentació per suspendre's i resoldre l'equilibri. Tornem a les catedrals gòtiques de la França del segle XII. Els mestres constructors experimentaven alçant i estructurant uns carreus ben tallats per poder fer les edificacions més esveltes i més altes mitjançant arcbotants, voltes, etc. Són estructures rígides, sense moviment, molt pensades i elaborades, però sense la matemàtica del càlcul, tot era experimentació.

En canvi, des del modernisme, i sobretot durant el moviment modern, les estructures arquitectòniques canvien de concepte. Es flexibilitzen, obren la caixa i busquen el moviment per poder fer edificis més alts i més grans, i aixecar estructures molt més espectaculars. Es basen en el càlcul matemàtic per resoldre el problema, tot i que mai es perd l'experimentació. Des de les estructures de Gaudí a la Sagrada Família, passant per les impressionants torres d'acer de Xukhov, seguint per l'espectacle de fils i superfícies del parc olímpic de Mu-

nic o acabant pel pavelló esportiu d'Osca de l'Enric Miralles, els mestres arquitectes han experimentat i han calculat per resoldre les estructures.

Com un mestre gòtic, el mestre cap de colla experimenta amb els carreus aguerrits en la lluita per alçar l'estructura. Com els arquitectes moderns, també utilitza el càlcul del moviment per resoldre harmònicament el castell. I finalment se serveix de l'experimentació, i per què no dir-ho, de la sort per estructurar aquestes torres efímeres que es fan i es desfan (de vegades més ràpidament del que jo voldria) amb una certa bellugor.

L'escletxa de llum i el fimbreig harmònic de la diada va aparèixer a la primera ronda amb el 4 de 9, però la penombra i el desordre caigué sobre la plaça de la Vila, fins que els carreus del pilar, aquests no fallen, descarregaren el 4 de 8 amb el pilar de 6. I s'acabà amb un sol sostingut menor, amb un cert gust agredolç, però amb el convenciment que, de l'experimentació, se n'aprèn, i que, tallant algun nou carreu i calculant com estirar els cables i fils, aconseguirem desfer el 4 de 9 rítmicament.

Fotos: Fèlix Miró

ENVETATS TIPUS PINXO, TAVERNER I PALETA

ENVETATS PER A BALLS POPULARS

C/ DOS DE MAIG, 5 BIS
(CARRER DE L'ELÈCTRA)
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

restaurant • pizzeria

la trebbia

cuina artesanal

plaça de la sardana 3
•
vilafranca del penedès
•
93 817 13 99

Foto: Raquel Tarrés/CdV

2008, un any per recordar

La temporada que van completar els Castellers de Vilafranca el 2008 és la tercera més destacada que ha fet mai la colla

L'Hereu Batllet

La temporada 2008 segur que serà recordada i per molts motius: per ser l'any del 60è aniversari de la colla, pel viatge a Xile, per la presència dels Castellers de Chile per la Festa Major..., però sobretot perquè va ser un any de grans castells que van portar els Castellers de Vilafranca a completar un fantàstic Sant Fèlix i a guanyar el quart Concurs de Castells de Tarragona de forma consecutiva. I és que, un any més, els verds es van mantenir al capdamunt, van fer els millors castells, van protagonitzar les millors actuacions i van fer la millor temporada globalment.

Millors castells

De les catorze principals construccions que es van poder veure a les places castelleres durant el 2008, les que van de la torre de 8 amb folre a la torre de 8, la colla de Vilafranca en va liderar deu: torre de 8 amb folre, pilar de 7 amb folre, 4 de 8 amb l'agulla, 3 de 8 amb l'agulla, 4 de 9 amb folre, 3 de 9 amb folre, pilar de 8 amb folre i manilles, 4 de 9 amb folre i l'agulla, 4 de 9 i torre de 8. Només en quatre de les catorze construccions els verds no van aconseguir el millor registre: en el 5 de 8, liderat per la Colla Joves Xiquets de Valls amb dotze; la torre de 9 amb folre i manilles, encapçalada per la Colla Vella dels Xiquets de Valls amb dues de carregades; el 5 de 9 amb folre, en què la Joves en va aconseguir dos, i el 3 de 9 amb folre i l'agulla, que els Minyons de Terrassa van aconseguir carregar en una ocasió.

La colla de Cal Figarot és la que va aconseguir més castells de dificultat, un total de 85 castells (74 de descarregats i 11 de

carregats), molt lluny dels registres de la segona millor colla de la temporada, la Vella, que en va fer 48 (42 de descarregats i 6 de carregats) i de la tercera, els Minyons, que en van fer 43 (38 de descarregats i 5 de carregats). Si ens fixem en els castells de gamma extra, els verds n'han estat els clars dominadors ja que han fet l'aleta de nou d'aquestes construccions: una torre de 8 carregada, dos 4 de 9 carregats, dos 4 de 9 amb folre i l'agulla, tres pilars de 8 amb folre i manilles –un d'ells carregat-, i una torre de 9 amb folre i manilles. Els rosats n'han aconseguit carregar sis: un 5 de 9 amb folre, tres pilars de 8 amb folre i manilles i dues torres de 9 amb folre i manilles. Els malves n'han aconseguit quatre: un 3 de 9 amb folre i l'agulla carregat, un 5 de 9 amb folre carregat i dos pilars de 8 amb folre i manilles –un d'ells carregat-. Finalment, els vermells tanquen la classificació dels castells de gamma extra amb dos 5 de 9 amb folre.

Millors actuacions

Pel que fa a les actuacions, els Castellers de Vilafranca van firmar les dues millors de la temporada. Les actuacions fetes pels verds al Concurs de Castells i a Sant Fèlix es van situar com la segona i la setzena millor actuació de tots els temps respectivament. La tercera millor actuació de la temporada correspon a la Colla Vella dels Xiquets de Valls, per la diada de Sant Fèlix; la quarta als Minyons de Terrassa, per la seva diada, i la cinquena, a la Colla Joves dels Xiquets de Valls, per Sant Fèlix. Però cap d'aquestes tres entra a la taula de les cinquanta millors actuacions de la història.

Si ens fixem en els cinc millors castells que es van bastir a les places durant el 2008, els tres primers van portar la firma dels verds: la torre de 8 carregada, el 4 de 9 carregat i el 4 de 9 amb folre i l'agulla; el quart millor castell de la temporada correspon als vermells, amb el 5 de 9, i el cinquè millor castell als malves, amb el 3 de 9 amb folre i l'agulla carregat.

Èxits del 2008

Altres aspectes destacats del 2008 que constitueixen un èxit dels Castellers de Vilafranca són: la torre de 8 amb folre més matinera de la història, descarregada el 18 de gener a Santiago de Xile; la millor actuació feta fora d'Europa: 3 de 8, torre de 8 amb folre, 4 de 8, 5 de 7, pilar de 6 i vano de 5, feta el mateix 18 de gener a Santiago; el 4 de 9 amb folre carregat més matiner de la història, plantat el 18 de maig per les Fires; la millor actuació en un Concurs de Castells i la segona millor actuació de la història: 4 de 9 amb folre i l'agulla, pilar de 8 amb folre i manilles, torre de 8 carregada i 4 de 9 carregat (per primera vegada s'aconsegueix fer l'aleta a la torre de 8 i al 4 de 9 en una mateixa actuació); per primera vegada s'aconsegueix descarregar tots els castells per Sant Fèlix (tres dels quals de gamma extra) sense patir cap caiguda ni fer cap intent desmuntat: 4 de 9 amb folre i l'agulla, torre de 9 amb folre i manilles, 3 de 9 amb folre i pilar de 8 amb folre i manilles; també ha estat l'any de la consolidació i acceptació per part de les colles del 3 amb l'agulla, tant en la versió de set, vuit i nou pisos, i de l'estrena del 5 de 7 amb l'agulla, el 17 d'abril a la Bisbal del Penedès; finalment, quedaran igualment en el record el pilar de 7 amb folre de la cercavila de la vigília de la Festa Major i el 4 de 9 carregat per Tots Sants de connotacions èpiques.

Foto: Raquel Tarrés/CdV

En definitiva, un any per recordar... i per emmarcar!

Dades de l'1 de gener al 31 de desembre de 2008.

Les 5 millors colles del 2008

	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	3d8a	4d9f	3d9f	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	3d9fa	4d9	Td8	TOTAL	PUNTS
	14d + 3c	15d + 1c	1d	16d	4d	8d + 1c	11d + 2c	1d	2d + 1c		2d		2c	1c	74d + 11c	
1 CV	17	16	1	16	4	9	13	1	3	0	2	0	2	1	85	58.781
	10d	5d	8d	6d	4d	1d	8d	2c	3c	1c					42d + 6c	
2 VXV	10	5	8	6	4	1	8	2	3	1	0	0	0	0	48	31.220
	5d	2d	9d + 1c	4d	4d	4d + 1c	9d		1d + 1c	1c		1c			38d + 5c	
3 MT	5	2	10	4	4	5	9	0	2	1	0	1	0	0	43	29.177
	1d		12d	1d + 2c	1c	2d + 1c	5d + 3c			2d					23d + 7c	
4 JXV	1	0	12	3	1	3	8	0	0	2	0	0	0	0	30	21.313
	11d		8d	1c		2d	6d + 1c								27d + 2c	
5 CM	11	0	8	1	0	2	7	0	0	0	0	0	0	0	29	16.668
	41d + 3c	22d + 1c	39d	27d + 3c	12d + 1c	17d + 3c	39d + 6c	1d + 2c	3d + 5c	2d + 2c	2d	1c	2c	1c	205d + 30c	
TOTAL	44	23	39	30	13	20	45	3	8	4	2	1	2	1	235	157.159

Es comptabilitzen tots els castells de gamma alta de vuit, de nou i de gamma extra realitzats per cada colla el 2008.
S'utilitza la taula de puntuacions del Concurs de Castells de Tarragona 2008.

Construccions que han liderat les 5 millors colles el 2008

Colla	Construccions que ha liderat	Total
Castellers de Vilafranca	Td8f, Pd7f, 4d8a, 3d8a, 4d9f, 3d9f, Pd8fm, 4d9fa, 4d9, Td8	10
Vella dels Xiquets de Valls	3d8a, Td9fm	2
Minyons de Terrassa	3d8a, 3d9a	2
Joves dels Xiquets de Valls	5d8, 5d9f	2
Capgrossos de Mataró		0

Les 5 millors actuacions del 2008

	Actuació	Colla	Diada	Data	Població	Punts
1	4d9fa, Pd8fm, Td8(c), 4d9(c)	Castellers de Vilafranca	Concurs	5 d'octubre	Tarragona	7.376
2	4d9fa, Td9fm, 3d9f, Pd8fm	Castellers de Vilafranca	Sant Fèlix	30 d'agost	Vilafranca del Penedès	5.269
3	3d9f, 3d8a, Td9fm(c), Pd8fm (c)	Vella dels Xiquets de Valls	Sant Fèlix	30 d'agost	Vilafranca del Penedès	3.588
4	3d9fa(c), 4d9f, Pd8fm(c)	Minyons de Terrassa	Minyons	16 de novembre	Terrassa	3.536
5	3d9f, 5d9f, 4d9f, Pd5	Joves dels Xiquets de Valls	Sant Fèlix	30 d'agost	Vilafranca del Penedès	3.454

Els 5 millors castells del 2008

	Castell	Colla	Data	Punts
1	Torre de vuit (c)	Castellers de Vilafranca	5 d'octubre	2.108
2	Quatre de nou (c)	Castellers de Vilafranca	5 d'octubre / 1 de novembre	2.007
3	Quatre de nou amb folre i l'agulla	Castellers de Vilafranca	30 d'agost / 5 d'octubre	1.882
4	Cinc de nou amb folre	Joves dels Xiquets de Valls	30 d'agost / 26 d'octubre	1.764
5	Tres de nou amb folre i l'agulla (c)	Minyons de Terrassa	16 de novembre	1.622

Ferreteria
BADIA S.A.

FERRETERIA
JARDINERIA
MATERIAL INDUSTRIAL
GRIFERIA
SERRALLERIA
BRICOLATGE
ESTUFES
MENATGE
CRISTALLERIA
LLISTA DE NOCES
PARAMENT DE LA LLAR
MOBLES RÚSTICS
CAMPING
MATERIAL ELÈCTRIC
DROGUERIA

Carrer Hermenegild Clascar, 10, 12 i 14
08720 Vilafranca del Penedès (Barcelona)
Tel. 93 890 16 44 · Fax 93 817 09 95
info@ferreteriabadia.com

P APARCAMENT GRATUÏT

La revista del **món casteller**

A la venda el número 23
10 anys del 3de10
En campanya: la publicitat com a estratègia de les colles
Balanç d'un any amb castells per a la història
Pòster del 4de9 dels verds al Concurs

I en el número 24 (a la venda a finals de febrer)
Vilafranca-Minyons: les raons d'un desencontre
Les millors actuacions de la història
Combinar feina i castells
Parlen els presidents de les 5 grans
I molts temes més!

UTOPIA GLOBAL

Restaurant SANT JORDI "CA LA KATY"

REGALEM UN SOPAR CASTELLER PER A DUES PERSONES
SI T'HI SUBSCRIUS

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ A *CASTELLS*
Subscripció per a 2 anys (12 números): 36

NOM
ADREÇA
C.P.
POBLACIÓ
TEL.
A/E

MODALITAT DE PAGAMENT
TALÓ BANCARI a favor d'UTOPIA GLOBAL
DOMICILIACIÓ BANCÀRIA
A PARTIR DEL NÚM.
Signatura

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA
ENTITAT
OFICINA Nº
DC
CC

Truqueu per telèfon o envieu aquesta butlleta a
UTOPIA GLOBAL Dr. Trueta, 69-71 Al. 1a, 08005 BARCELONA
tel. 93 511 66 90 · fax: 93 511 66 89 · castells@utopiaglobal.com

Foto: Félix Mitó

Castellers de Chile a Sant Fèlix, «allà on passen coses extraordinàries»

Josep Giménez, *Beppo*

La relació dels castellers xilens amb Vilafranca va assolir una intensitat inaudita durant el viatge dels 150 verds a Xile, al gener del 2008, però per als xilens el moment culminant de la seva experiència castellera va ser la participació a la Festa Major de Vilafranca, uns mesos més tard. Per a ells la diada de Sant Fèlix era un mite, allà on passaven coses extraordinàries i on actuaven els seus "herois castellers que havien vist en fotografies i en vídeos.

Un somni

Davant la possibilitat de ser presents en aquelles festes, van mobilitzar tota mena de recursos i van fer treballar la imaginació per obtenir diners. Aviat, però, van topar amb una evidència: no tothom podia viatjar a Vilafranca. La noció de "places molt limitades" va ser un cop difícil de pair, i va ser ocasió d'exercitar un valor que havien descobert ja en els castells: la solidaritat, la cooperació. Encara que només una quinzena (finalment en van ser 30) podrien viatjar, tota la comunitat castellera de Xile es va posar a treballar per fer possible el somni de tots, que només uns pocs podrien viure.

Va ser una experiència que va fer madurar les colles, i en aquest procés tots van prendre consciència que formaven part d'una única colla, Castellers de Chile, encara que mantenien la identitat de les tres colles existents: Lo Prado, Cerro Navia i USACH (Universitat de Santiago).

El viatge, com havia passat amb l'anada dels Castellers de Vilafranca a Xile al gener, va ser finançat per diferents fonts: els xilens assumien el cost del viatge transatlàntic (encara que la nostra colla va ajudar aportant-hi una tercera part) i Castellers de Vilafranca es feia càrrec de l'estada, la manutenció bàsica i els desplaçaments dins de Catalunya. Per aconseguir-ho es va comptar amb ajuts (l'alberg municipal, sobretot) i la col·laboració de diferents institucions, empreses, entitats i persones. Cal destacar, però, que les portes on s'anava a trucar no mostraven generalment el mateix entusiasme per col·laborar que quan la colla va portar 150 castellers a Xile.

La preparació del viatge i l'estada dels castellers xilens a Vilafranca va ser portada per un nombrós grup dels nostres castellers en connexió amb la Junta, la Comissió de Xile, que es reunia setmanalment i estava en contacte continu amb els xilens.

Un cop a Vilafranca, la delegació xilena es va trobar immersa en un programa molt intens d'experiències i actes programats per aprofitar els pocs dies d'estada entre nosaltres. Encara que el nucli del programa era la seva participació a la nostra festa gran, hem de destacar les recepcions als ajuntaments de Vilafranca i Tarragona; els tallers de castells a Cal Figarot; la visita a les colles de Castellers de Barcelona i les dues (Xiquets i Joves) de Tarragona; la visita al Camp del Barça; les visites turístiques a Barcelona, Tarragona (amb un homenatge a Salvador Allende davant del seu monument i una visita a la plaça que serveix de seu del concurs de castells) i Sitges... Els xilens també van visitar Bodegues Torres, van relaxar-se a la piscina i van fer una botifarrada al Club de Tennis, entre d'altres activitats.

La Festa Major

Però el més fort, allò pel que havien vingut a Vilafranca, va ser la participació a la Festa Major. A Internet (especialment al Facebook), els castellers xilens hi tenen molta presència. A la capçalera de la pàgina dels Castellers de Chile, hi podem llegir: "Nuestro mayor orgullo, vivir la Fiesta Mayor de Vilafranca en la Plaza más Castellera del Mundo!, y construir el castillo chileno más grande hasta el momento: un 3 de 6".

El tast de la nostra festa va començar amb la visita al Casal de la Festa Major, però quan van començar a pessigar-se per verificar que no estaven somiant, va ser amb la tronada el dia 29. A partir d'aquí els va entrar pels ulls i per tots els sentits que els castells prenen la seva significació plena en la festa, dins la festa del poble. Els emocionava veure el poble en massa al carrer, disfrutant, participant de totes les dimensions, de tots els colors, de totes les músiques, de totes les olors, de tots els sorolls. Cada ball era una descoberta. I tot això en un continu de folklore viu que ja no pararia fins passada la Festa Major dels Petits. El gran aprenentatge del que és la nostra Festa Major es va coure a la processó, on, agermanats amb els castellers de la nostra colla, van ser enduts per la riuada que precedeix Sant Fèlix, i es van fer un tip de participar en castells i pilars.

Sant Fèlix

Però ah, la diada castellera de Sant Fèlix! No sabien explicar el que vivien, l'emoció els omplia la cara de llàgrimes. El clímax va arribar al màxim quan van enlairar el primer castell xilè fet a Catalunya, i a la plaça més castellera!

I nosaltres? I els Castellers de Vilafranca? Aquest Sant Fèlix va ser diferent. Bona part

Fotos: Raquel Tarrés/CdV

Foto: Fèlix Miró

Foto: Raquel Tarrés/CdV

de la colla havia viscut l'extraordinària experiència del gener a Xile i no parava d'explicar-ho a la resta de companys, a amics i coneguts... A tot vilafranquí li agrada tenir convidats per la festa gran, i aquest cop teníem uns convidats molt especials. Teníem ganes de tornar-los les atencions rebudes, de fer-los participar dels nostres castells i de la nostra festa. Cal Figarot es va impregnar també de la presència dels amics xilens i ens faltava temps per explicar, per ensenyar, per compartir.

La festa de comiat a Cal Figarot va ser molt emotiva: les darreres abraçades, l'intercanvi d'adreces de correu, dotzenes de fotos de record, i el compromís de continuar, com sigui, aquesta amistat, els castells agermanats a una i altra banda de l'Atlàntic.

Per als castellers xilens Sant Fèlix 2008 serà inesborrable i mantindrà el caliu en el llarg camí que han de recórrer per consolidar el fet casteller al seu país. Per als castellers de Vilafranca, s'ha obert una nova finestra al món. Sabem que tenim uns companys de camí, que parlen una altra llengua (també comencen a parlar una mica la nostra), però amb qui compartim més coses de les que pensàvem. I sabem que ens anirem trobant, per fer més gran i generós el nostre, encara petit, món casteller.

HI-I INSTATEC
INSTAL·LACIONS TÈCNIQUES, SL

INSTAL·LACIONS
Electricitat
Aigua
Gas
Domòtica
Calefacció
Aire condicionat
Aparells a pressió
Energia solar

ENGINYERIA
Projectes dInstal·lacions
Legalitzacions d'activitats
Direcció d'obres
Sistemes intel·ligents
Automatització
Auditories energètiques

Auditories Energètiques

Manteniment Comunitats de Propietaris

Rambla de la Girada, 3 · Tel. i fax 93 890 20 72
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS · instatec@instatec.net

Foto: Fèlix Miró

Això és Can Seixanta!

Un any ple d'actes per celebrar 60 anys dels Castellers de Vilafranca

Àngel Grau

Durant tot el 2008, la colla va celebrar que feia 60 anys que s'havia fundat, un ja llunyà 14 de setembre de 1948. Ho vam celebrar duent a terme un bon grapat d'actes de caràcter social, que, juntament amb els que ja organitzem cada temporada, van fer que Cal Figarot i Vilafranca s'omplissin d'activitats pensades per a persones de totes les edats.

Vam començar l'any organitzant el torneig de futbol-sala casteller, que va reunir durant un cap de setmana representants de gairebé totes les colles. També vam organitzar un torneig de tennis de taula; una semimarató per relleus pels carrers de la vila; una xerrada de temàtica castellera; el concurs literari; i el concurs d'aparadors, que va guarnir les botigues de Vilafranca sota el lema "Vila verda", entre d'altres activitats.

Perquè la canalla també tingues el seu dia, es va organitzar una trobada de poms de dalt al pati de Cal Figarot, on els més menuts van poder gaudir de tallers, inflables, jocs gegants... i, per finalitzar, xocolata amb melindros per llepar-s'hi els dits.

Pel que fa a l'acte institucional, el 13 de setembre, al saló de plens de l'Ajuntament, el director de l'Institut Ramon Llull, Josep Bargalló, va pronunciar la conferència titulada "Castellers: de Vilafranca al món", Va ser un acte presidit per l'alcalde de Vilafranca, Marcel Esteve, acompanyat del president de la colla, Miquel Ferret, i va comptar amb l'assistència d'una nombrosa representació de les persones que durant aquests seixanta anys han estat els caps més visibles de la colla, com també de castellers i aficionats.

Una paella popular a la plaça de Santa Maria, amenitzada per la musica tradicional de La Portàtil.FM, després dels castells de la diada de Sant Miquel, i la festa de celebració del 60è aniversari de la colla i de la victòria al concurs, a la plaça de la vila, van ser els últims actes específics de celebració de l'aniversari. Per molts anys...

Recull fotogràfic dels actes del 60è aniversari

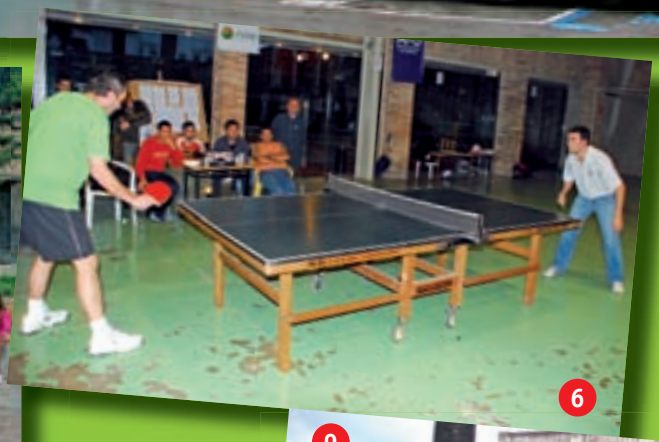

1. Calçotada verda
2. Torneig Intercolles de Futbol-sala
3. Assemblea de la Coordinadora de Colles Castelleres
4. Presentació de l'autocar dels Castellers
5. Semimarató per relleus
6. Torneig de ping-pong
7. Presentació del globus aerostàtic l'Enxaneta
8. Trobada del pom de dalt - Can 60
9. Concurs de paelles

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

10. Musical Figarot. Odense Skoleorkester
11. Musical Figarot. Música i danses xilenes
12. Musical Figarot. Música Dixie
13. Musical Figarot. Los Rotos
14. Berenar de veterans i bateig casteller
15. Figatrònic. Concert de música electrònica
16. Exposició de Maria Andrews
17. Taula rodona: Els castells del segle XXI
18. Pedalada Verda
19. Guanyadors del Concurs d'aparadors

Acte institucional. Conferència de Josep Bargalló

Miquel Ferret

Parlament de l'acte institucional del 60è aniversari dels Castellers de Vilafranca

Saló de Sessions de l'Ajuntament de Vilafranca, 13 de setembre de 2008

Honorable Josep Bargalló, director de l'Institut Ramon Llull, il·lustríssim alcalde, Marcel Esteve, il·lustres regidors i regidores de l'Ajuntament, benvolguts caps de Colla i presidents, amics i amigues castellers de Vilafranca. Moltes gràcies a tots per ser aquí.

Especialment, vull agrair la presència de l'Oriol Rossell, que tot i la seva avançada edat i la seva salut fràgil, no ha volgut faltar a aquest acte. Ens fa a tots molt feliços que ens acompanyi. Us demano un fort aplaudiment per l'Oriol Rossell com a homenatge i agraïment d'aquests 60 anys que avui celebrem els Casteller de Vilafranca.

És un motiu de gran alegria per tots nosaltres poder ser avui al Saló de Sessions de l'Ajuntament, celebrant els 60 anys dels Castellers de Vilafranca. Totes les coses importants que ha viscut la colla, sempre les ha volgut compartir amb Vilafranca i quin lloc millor per fer-ho que a la Casa de la Vila, la casa de tots. També és cert que en cada moment històric que ha viscut la colla, sempre ha comptat amb el suport de l'alcalde de la vila i de tots els representants municipals, la qual cosa agraïm i estem segurs que seguirà sent així en el futur.

Ara fa 10 anys la colla celebrava el 50è aniversari. Com passa el temps! De les persones que van formar aquí mateix, en la foto protocol·lària d'aquell diumenge de Fires de Maig de 1998, avui hem de lamentar que no estiguin entre nosaltres el cap de Colla Lluís Giménez i el president del Parlament de Catalunya, Joan Raventós, ambdós molt recordats i estimats. Per sort, la colla ha continuat fent camí i avui tenim noves cares a incorporar en aquesta foto institucional. Avui, els Castellers de Vilafranca som 10 anys més grans, i hem crescut en tots els sentits.

Aquell dia el president Pere Regull va fer un repàs històric molt acurat de les diverses etapes que havia viscut la colla des de la seva fundació, a través dels seus caps de Colla i presidents. En tota institució, els avenços i èxits són sempre col·lectius, mai individuals, però la impossibilitat de poder anomenar totes les persones que hi han contribuït -encara més evident en una colla castellera com la nostra- fa que sigui útil recórrer als noms de les persones que n'han tingut la màxima responsabilitat, alhora de descriure cada moment històric.

Així el Pere ens parlava d'una primera etapa, la de fundació i dels inicis de la colla, que comprèn els anys 40 i 50, comandada per l'Oriol Rossell, pel Sala, el Pedrola, el Garça. Anys difícils per tal d'aconseguir la continuïtat de la colla i els castells de set. D'una segona etapa, la de la consolidació dels castells de vuit, entre els anys 60 i 70, protagonitzada pel Gabi Martinez i pel Lluís Giménez, i la del primer Concurs de Castells guanyat per la colla. D'una tercera època, dirigida per Carles Domènech, amb qui la colla es va fer gran. Marcada pel salt als castells de nou en els anys 80; per la

compra de Cal Figarot el febrer de 1984 -fet cabdal en la nostra història-; i per la gran feina feta pels presidents Josep Just i Josep Mestres.

Més que repetir el repàs històric que ell va fer, a mi el que em pertoca és completar aquestes etapes i incorporar en el relat, ni que sigui molt breument, les figures del Francisco Moreno "Melilla", del Lluís Esclassans, del David Miret, del Josep Cabré i del mateix Pere Regull. L'etapa de mitjans dels 90, la quarta, fou certament apassionant. Després d'un procés electoral exemplar dins el món casteller, va ser escollit cap de Colla el Melilla i president el Pere. Són els anys de l'esclat dels castell de gamma extra, de la recuperació de castells mítics i impossibles, de tornar a guanyar concursos de castells. També de la modernització del funcionament de la colla, amb uns nous estatuts, i de l'ampliació patrimonial amb la compra de la nau el 1998, coincidint amb el primer castell de 10 de la història, amb el Melilla al capdavant.

Què dir de la cinquena etapa, amb el Lluís Esclassans al capdavant, que tots no sapigueu? Quatre anys de castells extraordinaris i inèdits, de magnífiques actuacions difícils de superar, i de dos nous concursos de castells que viatgen cap a Vilafranca. Amb el Josep Cabré de president, des del 2002, es consolida el patrimoni de la xolla, es reformen diversos espais, es realitza una intensa activitat social i sobretot s'aposta per la internacionalització dels castells i es porta la xolla a un país tan llunyà com Xile.

I curiosament, ens trobem que l'etapa actual és la sisena, coincidint amb el 60è aniversari, amb el David Miret de cap de Colla, amb la difícil tasca de mantenir encara més anys la colla a dalt de tot del món casteller i d'intentar assolir alguns dels reptes castellers pendents, així com aconseguir el quart concurs de castells consecutiu, d'aquí a vint dies a Tarragona. A la resta de la Junta ens pertoca treballar fort perquè la institució segueixi creixent, tal com ha anat fent des dels inicis, i que segueixi portant el nom de Vilafranca i del Penedès arreu del món.

És cert que avui és més aviat un dia per a mirar enrere, fer balanç, i sentir-se orgullosos i feliços per tota la feina feta per tants homes i tantes dones, en aquests 60 anys de camí dels Castellers de Vilafranca. Vilafranca i el Penedès poden sentir-se orgullosos dels seus Castellers. El que podia semblar una idea esbojarrada o un quimera a finals dels anys 40, ha esdevingut una història d'èxit. D'aquell petit grup d'incondicionals aficionats castellers vilafranquins, amb l'Oriol Rossell al capdavant, hem arribat a la gran colla que som avui en dia.

Però tampoc puc deixar passar l'oportunitat per compartir amb tots vosaltres algunes

reflexions en clau de futur. Com diu el nostre amic xilè Luis Carrasco, Vilafranca té un tresor. Aquest tresor són els castells que la fan diferent i única respecte a milers de ciutats al món. Aquest tresor es basa fonamentalment en tres pilars: tenir la plaça més castellera; tenir la diada més important del calendari, Sant Fèlix, i tenir la millor colla de castells. Aquest fet ens ha d'omplir de satisfacció però també representa una gran responsabilitat, per a nosaltres els Castellers, però també per a tota la vila, especialment per als responsables polítics, culturals i econòmics.

Cada vegada més, la gent d'arreu del món tindrà coneixement de l'existència de Vilafranca del Penedès a través dels Castellers de Vilafranca. Molts d'ells es decidiran a viatjar fins a casa nostra per tal de poder presenciar una actuació dels Castellers o participar d'un assaig a Cal Figarot. Ja ha estat així amb els govindes indis, amb els xilens, amb els brasilers i amb mitjans de comunicació vinguts d'arreu del món. Tots ells han fet cap a Vilafranca i han fet parada a Cal Figarot. I segur que no seran els últims a venir. Vilafranca hauria d'apostar fort per ser la porta d'entrada de tota la gent del món que s'interessi per la nostra tradició de fer castells i que vulguin presenciar un espectacle tan extraordinari i especial com una actuació castellera.

Per altra banda, en uns moments que es parla tant de crisi econòmica, de crisi de valors, de crisi del sistema educatiu, de desconcert, del català emprenyat, del català perplex... perquè no dediquem més esforços a potenciar els castells a casa nostra? A Vilafranca, davant de les dificultats econòmiques i socials, a més de les mesures habituals a desenvolupar en aquests casos, també hauríem d'apostar fort pel que funciona, pel que realment situa la nostra vila al mapa, el que omple pàgines de diaris i programes de televisió, el que surt per Internet i interessa a l'estranger, el que actua com a reclam turístic, el que fa que Vilafranca sigui diferent i única: els castells i els Castellers de Vilafranca.

Potser no cal invertir molts euros en activitats culturals, esportives i d'oci vingudes de fora. Apostem pel que tenim a casa i que sabem que té projecció. Una activitat barata, popular, interclassista, plena de valors positius, com els castells, pot ser una molt bona opció en temps de crisi, sobretot per als més joves de Vilafranca. A més la colla pot actuar com un bon espai de socialització, integració i formació per a molts dels nostres convilatans.

Si a Vilafranca potenciem la nostra història castellera, si creem un fons d'interpretació i documentació, si creem una ruta turística amb tots els llocs d'interès, si portem la tècnica dels castells a les escoles, si ens dotem d'unes infraestructures que facilitin la preparació física dels castellers, si bequem l'estudi i la recerca de temàtica castellera, si creem un fons d'art casteller, si apostem per les noves tecnologies i l'audiovisual en els castells... si realment ens creiem el fet que a tocar nostre hi tenim un tresor, aconseguirem projectar Vilafranca, el Penedès i Catalunya arreu del món d'una manera única i especial. Tots hi sortirem guanyant.

Per acabar només em quedar desitjar que ens puguem retrobar el 2018 celebrant el 70è aniversari dels Castellers de Vilafranca i que, amb l'ajuda de tots, moltes de les coses que ara somniem i desitgem les haguem assolit.

Moltes gràcies i visca els Castellers de Vilafranca!

Actes de la diada de Sant Miquel

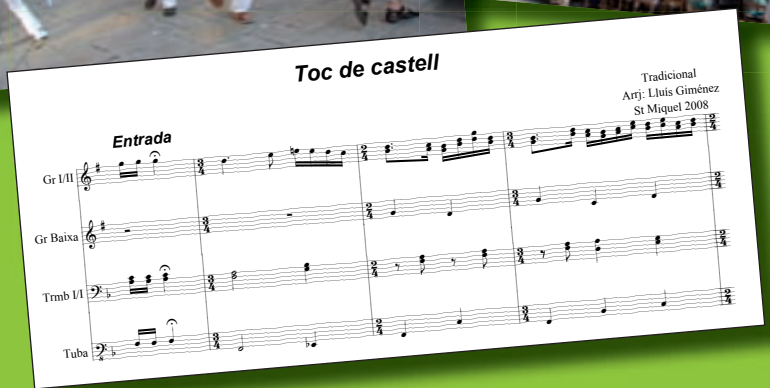

La guerra de les galàxies

Lluís Giménez i Rafecas

"Encara fotrem el castell a terra", vam pensar i témer Els Vernets davant l'encàrrec del Ferret d'acompanyar la diada de Sant Miquel amb instruments de metall. Una cosa és provar-ho amb un 4 de 7, i una altra de ben diferent és trobar-te davant d'un 3 de 9. "Vés a saber si provocarem una desconcentració general, i ja hi serem!".

Inexplicable poca fe, és el que teníem, en la millor colla castellera del món, sobretot tenint en compte que vam poder provar el nou arranjament dins Santa Maria i a la plaça de Jaume I, abans de l'actuació de debò.

L'arranjament en qüestió no suposa cap modificació en l'estructura de la peça: entrada, pisos, aleta, pisos i sortida, com de costum. Calia pensar bé, però, de quina manera els nouvinguts (dos trombons i una tuba) havien d'entendre els canvis de temps, les entrades i els calderons. Un que hagi tocat castells tota la vida ho podria fer amb els ulls embenats. Però per a qui no n'ha tocat mai, és com intentar aturar el Messi a la frontal de l'àrea (ep!, sense picar els turmells): no saps mai per on et sortirà. De manera que un arranjament sense floritures sobreres i les indicacions clares del Juande a cop de gralla -un expert en la matèria- van fer més planer el camí als debutants.

I el vam descarregar. "Això sembla *La guerra de les galàxies!*", va venir a dir-nos el Miret esverat quan el folre encara baixava. Ja sabeu que abans de cap de colla ja era saxofonista, i té l'orella fina com una agulla. De fet, el *Toc de castell* és una peça molt antiga que no es correspon ben bé al sistema tonal que s'acostuma a utilitzar en música des del segle XVII, si no que es tracta d'un melodia modal; aquest altre sistema és propi de l'època medieval però és també un recurs molt utilitzat en la música per al cinema. La mateixa melodia, doncs, obligava a utilitzar una harmonia diferent i per això tenia una sonoritat de producció hollywoodiana.

Curiosament, el caràcter més solemne del conjunt contradeia el principi no escrit que assegura que el timbre estrident de la gralla estimula i dóna trempera als castellers i els ajuda a aguantar el tipus fins al final. L'efecte produït encomanava més aviat una certa tranquil·litat i seguretat que també va anar prou bé, segons deien alguns dels protagonistes.

Fos com fos, i ja que hi érem, vam acabar arranjant també l'*Entrada a la plaça* i el *Toc de vermut* que, juntament amb el *Toc de matinades*, completen una jornada castellera a l'ús. Tot plegat, una experiència interessant i divertida que significava el granet de sorra que Els Vernets posàvem en la celebració del 60è aniversari de la colla. Amb banda sonora.

Ball del 60è aniversari i celebració del Concurs de Tarragona

Actes de la Diada de Tots Sants

Comissió organitzadora dels actes del 60è aniversari:
Xavi Benages, Salvador Casas, Àngel Grau, Montserrat Grau, Cisco Mallofré, Manel Martín, Carles Mata, Salvador Montané, Montserrat Pascual, Clara Vallbé i Josep Vidal

Fotos: Raquel Tarrés/CdV, Fèlix Miró, Júlia Carrillo i Xavi Carrasco

Sopar de la Colla

«Torcida castelleira»

Foto: Raquel Tarrés/CdV

Dr. Sòcrates

El dia de Sant Jordi, vam rebre a Cal Figarot la visita de la delegació del Casal Català de Sao Paulo, el principal centre de promoció de la cultura catalana del Brasil, encapçalada pel seu president, Màrius Vendrell. L'Associaçao Cultural Catalonia, que és com es diu oficialment, havia organitzat un mes abans uns tallers de castells amb el Fèlix Miret com a professor, i coneixedors de l'èxit de l'experiència dels Castellers de Vilafranca a Xile, estaven decidits a impulsar una colla castellera al Brasil, juntament amb dues entitats més, l'AEB (Associaçao Evangélica Beneficente, una associació sense ànim de lucre amb més de vuitanta anys de trajectòria realitzant projectes socials als barris marginals de diverses ciutats brasileres) i l'UNASP (Universidade Adventista de Sao Paulo, que disposa d'un extens campus on s'imparteixen nombrosos estudis, entre ells l'educació física).

En aquesta reunió de treball es va acordar la participació activa dels Castellers de Vilafranca en aquest nou projecte de promoció del fet casteller al Brasil i de creació d'una colla castellera a Sao Paulo i es va posar sobre la taula la voluntat de les tres institucions brasileres de convidar la nostra colla a actuar al Brasil a principis de setembre de 2009. També es va decidir que el juliol de 2008 vindrien a Vilafranca tres membres dels Castellers do Brasil a formar-se com a castellers a Cal Figarot i continuar la feina que havien fet amb el Fèlix al mes de març.

Així va ser, entre el 4 i el 21 de juliol van estar amb nosaltres el Sergio Lima, gerent d'AEB; el Marcos Piccoli, coordinador d'educació física d'AEB, i el Cezar Bezerra, coordinador d'educació física d'UNASP. Durant aquests divuit dies, els brasilers es van allotjar en una de les habitacions castelleres de l'Hotel Pere III El Gran de Vilafranca, a 500 metres de Cal Figarot, van participar en tots els assajos de la colla i van ser uns castellers més a les actuacions de Ribes, Vic, Altafulla, Torredembarra i Mataró. Van mantenir reunions amb el cap de colla, el president i altres membres de la Junta per conèixer els aspectes tècnics i organitzatius d'una colla castellera, així com també la història dels castells i l'important valor simbòlic i social que tenen. En definitiva, tot un intensíssim mestratge casteller.

També van tenir ocasió de conèixer el nostre país ja que es van organitzar diverses visites a Barcelona, Tarragona, Sitges (on van compartir un assaig amb la Joves de Sitges) l'Arboç, la Bisbal del Penedès, Montserrat..., a més de les poblacions castelleres ja mencionades i que els va permetre entrar en contacte amb castellers d'altres colles, capgrossos i sagals, entre d'altres. Val a dir que en tot moment van mostrar molt d'interès en la nostra llengua, història, cultura i tradicions. En aquests dies van ser rebuts per l'alcalde de Vilafranca i van atendre nombrosos compromisos amb els mitjans de comunicació tant locals com nacionals i estatals de premsa, ràdio i televisió.

De retorn a Sao Paulo, els tres brasilers, amb el Sergio assumint el rol de cap de colla, van intensificar els assajos amb els joves estudiants de la universitat i els nois

Foto: Castellers de Brasil

Foto: Castellers de Brasil

i noies vinculats als projectes de l'ONG. Els assajos van donar fruits i els Castellers do Brasil es van presentar oficialment el dia 11 de setembre, al saló de sessions de l'Ajuntament de Sao Paulo, en un acte de celebració de la diada, on van aixecar els primers castells i pilars amb camisa de color verd. La primera actuació realitzada en una plaça pública va tenir lloc el 16 de novembre a Largo do Campo Limpo, amb motiu de la Virada Esportiva, un esdeveniment esportiu molt popular que organitza anualment l'Ajuntament de la ciutat paulista.

La llavor castellera al Brasil ja està sembrada, els Castellers do Brasil ja han fet els primers passos, i ara les institucions brasileres i diverses entitats de brasilers residents a Catalunya treballen per fer possible que els Castellers de Vilafranca viatgem a Sao Paulo el proper mes de setembre, i hi actuem en el marc de les diades nacionals de Brasil i Catalunya i de la primera setmana de Catalunya a Sao Paulo.

El repte ja el tenim plantejat, la *torcida* castellera ens espera a ritme de samba. És hora que tots junts tornem a somiar

10 anys de nau

Foto: Arxiu CdV

Crònica de la compra de la nau de Cal Figarot

Pere Regull

Sempre he pensat que la colla tiraria endavant mentre tingués un ideal col·lectiu. Aquesta és la base ideològica fonamental dels castells. I a partir d'aquí, aconseguir un local i un patrimoni tan sols ha de respondre a l'objectiu de crear les bases perquè cada dia hi hagi nous al·licients que ens ajudin a mantenir el caliu.

Finançament

Fixada aquesta premissa, començo a explicar com va anar la compra de la nau de Cal Figarot. Recordo que, després de lligar el preu de la nau i tenir els pressupostos de les obres de rehabilitació (obrint-la cap al jardí i aixecant una cúpula), l'operació total sumava al voltant dels 50 milions de pessetes.

A partir d'aquí es va començar la batalla per aconseguir finançament per poder afrontar els 2 milions de pessetes anuals que ens costaria la hipoteca i les obres de rehabilitació.

Vam abordar tres línies de finançament:

- Renegociació del conveni amb Caixa Penedès, que ens va permetre passar de les 500.000 pessetes anuals als 2 milions de pessetes.
- Beneficis obtinguts amb la VISA Castellers de Vilafranca.
- Campanya de socis protectors.
- Campanya de microcrèdits en què els castellers rebien un crèdit a tornar en cinc anys de 50.000 pessetes, quantitat que donaven íntegrament a la colla, de forma que aquesta pagava els interessos i el donant, el capital.
- Captació de subvencions a l'Ajuntament de Vilafranca i la Generalitat de Catalunya.
- Creació de la botiga de la colla.

El cert és que tot plegat va anar molt bé, ja que la quota de la hipoteca es pagava amb els diners que rebíem fixos de Caixa Penedès, més el que donava la VISA, que va tenir un gran èxit potser perquè en aquells moments era possiblement l'única totalment gratuïta, condició bàsica que vam posar en les negociacions. Les obres es van anar pagant amb l'ajut de la gent (microcrèdits, socis protectors, etc.), les actuacions de la colla i l'ajut de l'Ajuntament i de la Generalitat (10 milions de pessetes entre tots dos).

En fi, l'operació es va poder fer sense que la colla anés ofegada, cosa important si tenim en compte que la suma total suposava uns 50 milions de pessetes i l'administració (Ajuntament i Generalitat) hi van aportar sols un 20%.

Esforç de molta gent

En l'aspecte humà, la compra i rehabilitació de la nau va significar un gran esforç de tota la Junta. Tan sols cal recordar les moltes reunions amb grups de tres o quatre castellers per ensenyar el projecte de la nau i motivar la gent a col·laborar, així com tota

Foto: Fèlix Balañà

Foto: Fèlix Balañà

la planificació i el control de les obres de rehabilitació de la nau i del jardí amb la finalitat de connectar-los.
Recordo que cada dia al migdia fèiem visita d'obres junt amb el Lluís Molas i el Fèlix Balañà (que quasi vivien allà i se'ls hauria de fer un monument). També em vénen a la memòria les presses amb el constructor, que a una setmana de la inauguració encara ho tenia tot empantanegat, i l'estrès que es va allargar fins al dia abans de la inauguració, quan una família de coloms van decidir establir-se a la nau i vam haver de foragitar-los... a trets!
Recordo l'emoció de poder fer el primer sopar de la colla a casa nostra, amb més de 600 persones entrant per un forat que vam obrir a la paret de la nau, en unes condicions de seguretat que segurament avui ens portarien a la presó, però que són part de la nostra història.
Per acabar, tan sols dir que, malgrat tot el patrimoni material que tenim, no hem d'oblidar el més important i el que ens dóna més força: el patrimoni humà i l'ideal col·lectiu... la nau tan sols ha d'ajudar a mantenir-lo i impulsar-lo.

JOANFER i FILLS
PLANXISTERIA, SL
REPARACIÓ DE TURISMES I FURGONETES EN GENERAL
c/ Mare Ràfols, 5 - Tel. i fax 93 817 03 25 - 08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Serralleria
CARBÓ, SL
TREBALLS DE SERRALLERIA EN FERRO, ALUMINI, ACERS INOXIDABLES i LLAUTÓ
AUTOMATITZACIÓ DE TOTA MENA DE PORTES i ACRISTALLAMENT
c/ Eugeni d'Ors, 59-61 • Tel. 93 890 27 94 • Fax 93 817 45 07
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS • Barcelona

Josep Campamà, un geganter a galeres

Jordi Cànovas i Garcia

Foto: Raimon Mascaró

El 10 de gener passat ens va deixar el company i amic Josep Campamà i Ferret, exgeganter de la Colla dels Gegants de Vilafranca i membre dels Castellers de Vilafranca.

Desgraciadament, després d'una llarga malaltia, el Josep ens deixava una freda tarda de gener, just quan Vilafranca celebrava les Festes de Sant Raimon. Aquella tarda la casualitat feia que uns quants castellers i geganters amics seus coincidíssim a l'hospital, on ens vam trobar per fer-li una mica de companyia. La veritat, no ens esperàvem que aquells moments serien els últims que veuríem el Josep en vida. Fins i tot, els dos geganters que l'havíem anat a veure havíem decidit tornar l'endemà, després de la cercavila de Sant Raimon, per oferir-li el ram de flors de l'Elisenda, com a mostra de reconeixement per la seva dedicació als gegants.

Foto: Raquel Tarrés/CdV

El Josep, casteller amb camisa des de la dècada dels 70, va ser un casteller de "galeres", d'aquells disposats a patir el que calgués per aconseguir descarregar un castell. Era una persona disposada a col·laborar en tot allò que convingués als Castellers de Vilafranca. Així, era fàcil veure'l amb el seu camionet al servei de la colla, un camionet que va funcionar a ple rendiment durant les tasques de neteja de Cal Figarot, en el moment de l'adquisició del local com a seu dels Castellers, l'any 1984. Durant uns quants anys de la dècada dels 70, el Josep també va ser l'encarregat de la canalla, juntament amb el Grases, en uns moments en què fer-se càrrec dels més petits de la colla era una feina complicada i difícil.

La seva implicació amb el col·lectiu semblava no tenir fi, i d'aquesta manera també se'l podia trobar demanant la col·laboració de les botigues, en nom de la colla, per als actes que es duen a terme al llarg l'any.

També ens deixarà per sempre records associats a la participació en actes lúdics de la colla, sempre acompanyat de bons amics com el Vicente Yuste, Vasco; el Toni de Lavern; el Lluís de Vilobí; el Pere Joan, Guapo xic; el Joan i el Raimon Cuyàs; el Bacon; l'Etxera. Tots plegats formen la que ells anomenen Colla del Grajo.

El Josep també deixa un munt de records a la Colla dels Gegants de Vilafranca. Va ser un dels fundadors de la Colla de Geganters de Vilafranca a principis dels anys 80, encara que ja abans s'encarregava de transportar els gegants, amb el camionet, pertot arreu on anessin a ballar. Va ser una persona totalment entregada als Gegants de Vilafranca i participava en totes les activitats en què era necessària una col·laboració. M'agradaria destacar l'aportació que va fer al Dia del Geganter, juntament amb la seva dona, la Montserrat, i una altra parella d'exgeganters, la Carme i el Manel.

El Josep s'estimava també la festa dels Tres Tombs. Era un assidu a l'hora de col·laborar-hi, preparant l'esmorzar per a les persones participants o preparant-los els lots de regals, que després se'ls donava com a agraïment per haver-hi participat. Finalment, cal destacar que el Josep va formar part de la Comissió de Protocol de la Festa Major, implicat com estava des del primer minut fins a l'últim a treballar pel bon funcionament de la "més típica".

Sense dubte, el Josep hauria estat content de veure com els Gegants de Vilafranca, el Ferragut i l'Elisenda, acompanyats per geganters i exgeganters, van sortir a donar-li l'últim adéu, agraint-li així tota l'estimació que ell havia tingut per nosaltres i pels "seus" gegants. En aquest últim adéu, tampoc van faltar els Castellers de Vilafranca, que, en un sentit homenatge, van coronar un pilar de 4, amb dos dels seus millors amics al tronc del pilar, el Vasco a baixos i el Joan Cuyàs a segons; un pilar en silenci que en ser carregat va provocar un emotiu aplaudiment en record seu. Era una mostra de l'afecte i de l'estimació que li teníem els allà presents.

El Josep sempre perdurarà en la nostra memòria. Pensarem en ell ja sigui quan veiem ballar els Gegants, ja sigui quan els verds estiguem a plaça a punt d'enlairar un castell. Fins aviat, Josep, gran company i amic, extraordinari geganter i, sense dubte, casteller de soca-rel.

Futbol i castells

Eloi

El dia 12 de maig de l'any passat va morir a Vilafranca, a l'edat de 85 anys, el company casteller Fèlix Balañà i Rovira, després d'una llarga i colpidora malaltia que va anar minant, mica en mica, el seu estat de salut. Tot i que va adquirir molta més notorietat en el camp esportiu -a redós de la seva vinculació al FC Vilafranca, el degà del futbol penedesenc, en el qual, durant molts anys, ocupà càrrecs directius- l'afició pels castells l'acompanyà al llarg de tota la vida, sobretot en el darrer tram quan, seguint l'exemple del seu fill Fèlix, va lluir amb orgull la camisa de color verd, amb la qual se sentia plenament identificat. Tant és així que va voler ser enterrat lluint aquest nostre abillament distintiu. En les seves exèquies, la colla li va oferir un pilar de comiat i el Toc de castell sonant les gralles.

Fèlix Balañà pare esdevingué un personatge molt popular a casa nostra. Vilafranquí de soca-rel, era amant de tertúlies i de la bona taula, i tenia un tarannà obert i jovial. En el camp professional, s'ocupà del negoci familiar de lleixius fins a la jubilació. En els darrers anys de vida, la presència als assaigs i a les actuacions de la colla fou una constant, com si volgués recuperar el temps perdut d'aquells anys en què el futbol potser pesava més que els castells en les seves preferències. El trobem a faltar. Reposi en pau el casteller i amic.

Baix del primer 4 de 8

Eloi

Semblantment, cal lamentar la pèrdua del veterà casteller Fèlix Freixedas i Jané, traspassat el dia 1 de desembre passat, als 83 anys d'edat. El Xedes, com se'l coneixia popularment, fou casteller en les primeres dècades de la colla i va perllongar la seva activitat com a tal fins a primers dels anys 70, en una època en la qual l'èpica castellera segurament es mesurava no tan per l'alçada de les construccions -com ha succeït en els darrers lustres- com per l'esforç titànic que hom havia d'esmerçar per dur-los a bon port. En aquest sentit, Fèlix Freixedas va esdevenir un casteller d'allò més sofert i al seu compte d'èxits cal anotar el fet d'haver anat a baixos del primer 4 de 8 carregat pels Castellers de Vilafranca (12-X-1969), així com de la primera torre de 7 descarregada uns mesos abans, a Igualada (24-VIII-1969). Josep Miret ens ha fet memòria que el fundador Oriol Rossell pujava precisament damunt d'en Xedes al carro gros que la colla també va carregar al concurs de Tarragona del 1970. Vilafranquí de tota la vida -com bé indica el seu nom de pila- Freixedas va viure a la plaça del Triangle (avui d'Anselm Clavé), per la qual cosa era veí d'en Fèlix Balañà i, tot i el seu allunyament de tota activitat castellera en les últimes dècades, ens consta que tampoc no va perdre mai ni un bri de la seva afició. A reveure Xedes!

JORDI
ESTRANY
PINTORS

c/ General Vallès, 21, 2n.
08720 Vilafranca del Penedès
Tel./Fax 938 900 621
Mòbil 661 863 428
Mòbil 667 718 861
estranyjordi@gmail.com

Pressupostos sense compromís
Decoració d'interiors i pintura en general
Àmplia gamma d'estocats decoratius

La nostra marca, EL TEU ÈXIT

UNA NOVA MARCA DE REFERÈNCIA MUNDIAL PER A LES PLANTACIONS D'OLIVERA.

Una marca avalada pel rigorós procés de selecció de plantes d'AGROMILLORA.

LA MARCA DEL TEU ÈXIT.

www.olint.com

AGROMILLORA

T.93 891 21 05 www.agromillora.com

Olint®

PLANTES D'OLIVERA

«Verds nets»

El pasdoble dels Castellers de Vilafranca

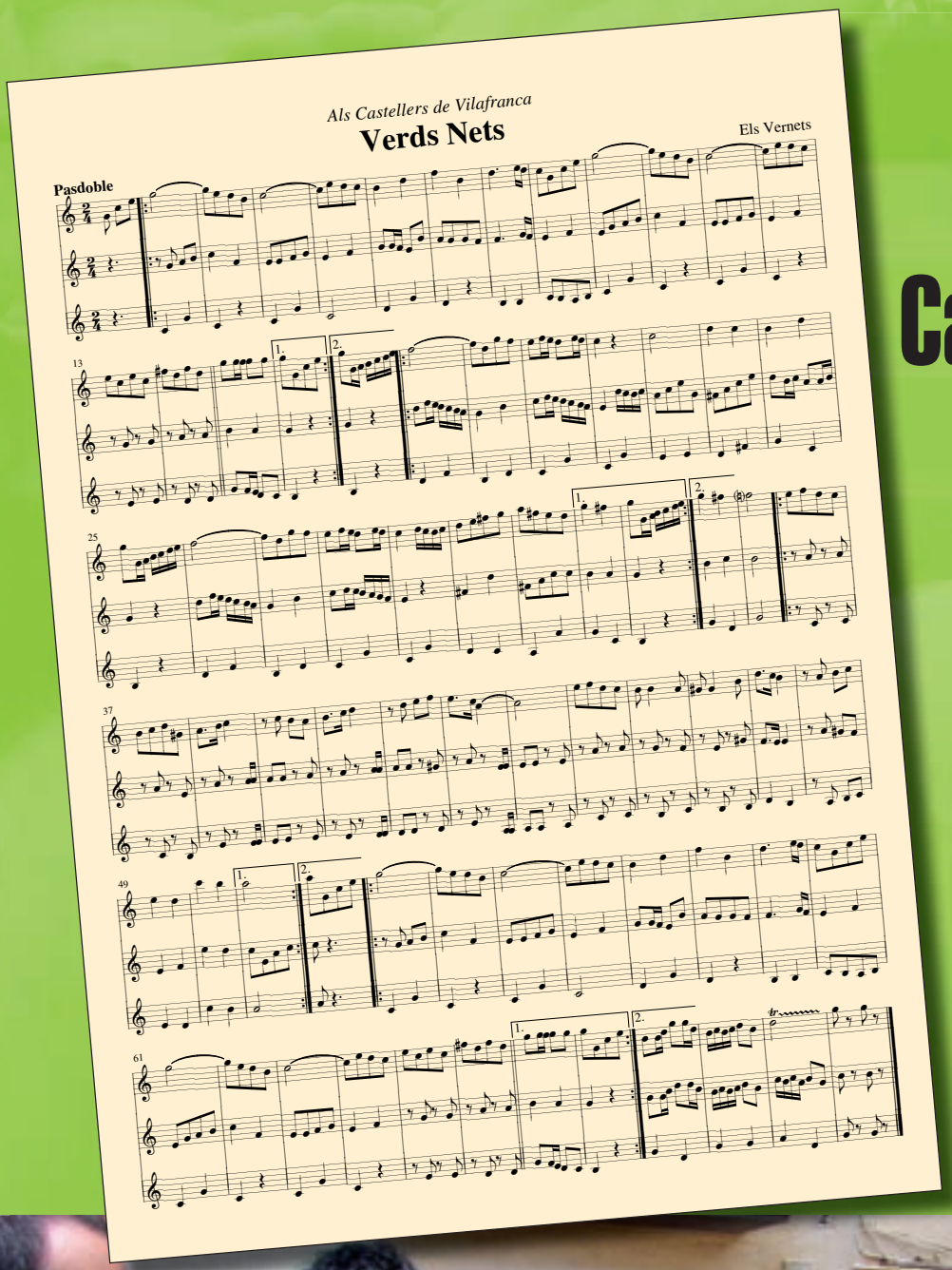

El 2007 es van complir 25 anys des que Els Vernets acompanyen els Castellers de Vilafranca en algunes actuacions. Per commemorar-ho, el grup va compondre el pasdoble Verds nets, en homenatge a una colla que, segons ells mateixos diuen, han vist créixer i els ha proporcionat un munt de satisfaccions i emocions durant tots aquests anys. Aquest pasdoble, doncs, és com una mena de regal que Els Vernets fan als Castellers de Vilafranca i un símbol del seu agraïment a la colla, agraïment que és correspost també per la nostra banda. Per molts anys!.

MAGUSA

MAQUINÀRIA VINÍCOLA SL

Pol. Ind. Domenys II · c/ Enologia, 3-4
08720 Vilafranca del Penedès · Barcelona
Tel. (+34) 93 892 26 98 · (+34) 93 892 29 12
www.magusa.es · a/e: magusa@magusa.es

Bomba helicoidal amb tremuja BGT
Rendiment des de 8.000 kg/h fins a 70.000 kg/h

Remolcs i tremuges elevables
Des de 3 m³ fins a 6 m³

Bomba peristàltica VIAR
Rendiment des de 2.000 L/h fins a 60.000 L/h

Cintes d'elevació
i cintes de selecció

Dipòsits d'emmagatzematge i fermentació
Des de 2.000 L fins a 200.000 L

Bomba helicoidal BGI
Rendiment des de 2.000 L/h fins a 30.000 L/h

TOT TIPUS DE RÀCORDS I ACCESSORIS PER A CELLERS

Superverd

Viatge a Xile

Mireia Pérez

Xile va ser una experiència que no oblidaré mai. A part que vam fer molts amics i amigues, ens ho vam passar molt bé, i a més era estiu!
No vam parar. Cada dia hi havia actuació, i normalment, lluny.
La canalla i els grans de la colla dels Castellers de Lo Prado eren molt simpàtics, amables i bons castellers, i també em va agradar molt perquè ens tractaven com a les «estrelles de Hollywood».
Quan vaig saber segur que anava a Xile, vaig pensar: «tretze hores d'avió!», però a la tornada vaig pensar que havia valgut la pena.

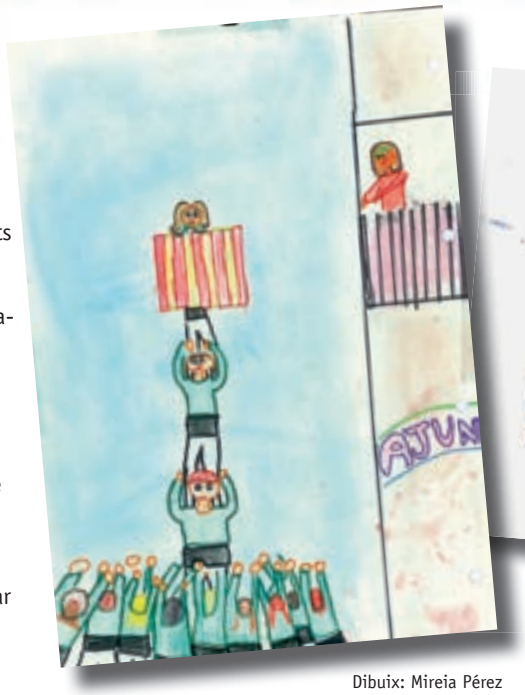

Dibuix: Mireia Pérez

Dibuix: Lucas Árias

Activitats i sortides

Aquesta ha estat una temporada plena d'activitats i sortides per a la canalla de la colla. L'any ja havia començat força aventurer amb el viatge a Xile.

El mes de febrer vam començar a trobar-nos els dissabtes a la tarda a Cal Figarot, on fèiem activitat física i jocs. En aquest casal, hi participava la canalla de la colla i nens i nenes de Vilafranca i la comarca. D'aquesta manera, la canalla, mentre treballava aspectes físics relacionats amb la tècnica castellera, ens ajudava a transmetre i donar a conèixer els castells a la resta de companys.

No va ser fins al mes de juny que vam fer el primer viatge. Va ser una sortida per a tota la canalla que la temporada anterior havia participat en els castells de nou. Vam marxar quatre dies a Mallorca, aprofitant el pont de Sant Joan. Allà no vam desaprofitar ni un moment: banyant-nos a les platges més boniques, viatjant amb vaixell, muntant a cavall, pujant a tots els tobogans i atraccions del parc aquàtic...

A mig juliol, tota la canalla i alguns joves de la colla ens vam desplaçar fins a Sant Quintí de Mediona, on vam gaudir d'un dia d'aventures escalant, saltant al riu des de les roques, seguint circuits...

A mitjan agost, després de la diada de la Bisbal, la canalla va marxar a Ventalló, Girona. Allà vam dormir en tendes: tota una aventura! Vam participar en activitats de bicicleta; vam practicar el tir amb arc i el piragüisme; ens vam banyar al riu...

El Figa-rot

Suplement humorístic

Dallas!

Veient la fila que fan els germans Miret, guarnits amb barrets de cowboy, corbata i esmòquing, seria massa fàcil caure en la temptació de comparar-los amb els germans Ewing, de la sèrie *Dallas*. Fóra massa senzill i no ho farem. Ni Vilafranca s'assembla a Dallas; ni la finca del carrer del Bolet té res a veure amb el ranxo texà de Southfork; ni els Mirets tenen tants pous de petroli i caps de bestiar com els Ewing i companyia; ni les joves tenen punt de comparació amb els pendons de la Pamela i la Sue Ellen; ni segur que a la família catalana hi ha tant de marro i mullader com a cals Ewing (com a molt, a cals Miret hi deu haver un xic de nervis i cares llargues, i algun renec es deu escapar, quan els castells no han sortit a plaça; però para de comptar). A més, si féssim una comparació tan ordinària, hauríem de decidir qui dels dos germans seria el Bobby, l'angelet, i qui el Jotaerra, el malparit. Només cal observar la cara de no haver trencat mai cap plat que fan els dos vilafranquins per confirmar el que tots sabem: que un i altre són un tros de pa. Per tant, per no temptar-nos un altre cop, els recomanem que, la pròxima vegada que assisteixin a una celebració ianqui, ho facin amb vestimentes més nostrades: a més a més de l'estola verda que ja llueix el Fèlix, un mocador casteller i una faixa, per exemple, serien prou adequats. D'aquesta manera, a banda de fer país, no ens provocarien mals pensaments.

Equip casteller de natació sincronitzada

A causa de l'èxit esportiu i mediàtic del Campionat Intercolles de Futbol Sala, es diu que, de cara a la temporada que comença, s'organitzaran uns Jocs Olímpics Castellers. Es veu que les olimpíades es faran biennals, en anys senars per no coincidir amb el concurs, i serviran perquè els fornits castellers preparin llurs atlètiques musculatures i desfoguin els afanys competitius en els avorrits anys en què no es poden esbravar a Tarragona. Per demostrar els valors d'esforç col·lectiu inherents als castells, un equip d'escollits representants dels bons costums que tenim a la colla s'està preparant intensament per participar en una de les competicions més excitants: la natació sincronitzada. Emulant la Gemma Mengual i companyia, doncs, els castellers vilafranquins posaran a prova en remull les refinades maneres que habitualment mostren fora de la piscina (i, si no se'n surten, sempre poden apuntar-se al campionat d'ous passats per aigua). Confiem, però, que al moment de la veritat tots plegats vagin més sincronitzats i conjuntats que no pas a l'hora d'escollir els calçotets-banyadors perquè ben bé sembla que els hagin comprat en una parada del mercat. Marcant paquet d'aquesta manera, no ens estranyaria que, igual com al Concurs de Tarragona, els clubs de seguidores que segur que es formaran al voltant seu, contemplant l'estampa del grupet, reclamin a crits: "En volem un vídeo!, en volem un vídeo!".

Els "xupitos" del Mata

No sabem si celebrava èxits castellers de la colla o intuïa que son fill pujaria a la majoria de grans castells de la temporada; desconeixem si festejava que es jubilava (de la feina, que no pas dels castells) estant en plena forma o que la Juanita li prepararia un pastisset deliciós o uns panellets celestials a la tornada; ignorem si es felicitava per ser a Xile amb la colla (li va agradar tant el país que hi ha tornat un any després, el lladre!) i, gràcies al viatge, es podia permetre tal excés (la instantània està agafada durant aquells dies)... tot això no ho sabem. El que sí que tenim per cert, observant els hectolitres que es disposa a engolir el sapastre, és que, amb tanta cervesa al cos, després devia fer una completa i documentada "ruta turística" per gairebé tots els *baños* de Santiago i *municipalidades* del voltant (potser per això el Mapocho, el riu que travessa la capital, baixava tan ufanós aquells dies). I després, a casa, devia explicar que només es fotia uns *xupitos*...

De qui és el quadre?

Situem-nos: primer divendres després de Tots Sants. Un conegut restaurant de la vila, *alt standing*. Un sopar de categoria a l'alçada dels convocats. Un dels grups més nombrosos de la colla. Una convidada sorpresa que enalteix encara més la vetllada (vegeu el centre de la foto). Castellers insignes, veterans i novells. Aquests i molts altres atractius més es reuneixen cada any al sopar anual de la Penya La Palmera, que enguany comptava amb la presència de la presentadora *fashion* del *Quarts de 9* (i ara també del *TVist* a TV3). Fins aquí tot correcte. El que no sabíem fins ara és que a La Palmera hi ha un veterà casteller que, a més de fer castells, té un *hobby* certament curiós. Ens ha sorprès a tots per les anàlisis minucioses que fa i per les virtuts artístiques que atresora: sap distingir entre un Picasso i un Miró, entre un oli i una aquarel·la, entre el Messi i l'Eto'o... La Palmera té un crític d'art! Això sí que és tenir nivell! Mireu, doncs, la part superior esquerra de la fotografia. I ja només ens queda preguntar, ignorants que som tots: de qui és el quadre, Rafi?

Antologia de frases que han fet història

Frase: "Palau, tu que estàs bé amb Déu, vés al sorteig de la Diada de Sant Fèlix".

Autor: Carles Domènech i Soler, "Mènec"

Moment: Una reunió de la junta directiva, l'agost de les darreries de la dècada dels 80 del segle XX.

Els sortejos dels torns d'actuació i posició a les places han estat una de les taques més negres del nostre historial, negres per la mala sort que boi tota la vida ens hi ha acompanyat. Que sempre ens ha agradat sortir primers, tothom sap que és una de les "marques de la casa"; però, si parlem de grans actuacions i sobretot de Sant Fèlix, cal reconèixer que ens hi hem arribat a obsessionar, especialment perquè ben poques vegades hem estat afortunats a l'hora de treure el paperet, la boleta o el que sigui. I no deu ser pas perquè no ens haguem basquejat a buscar la persona que ens porti sort. A tall d'anècdota podem confirmar que més d'un individu (en aquell moment, membre de la tècnica o de la junta) ha estat insultat, vilipendiat i boi agredit després d'obtenir un depriment "tercer torn i al sol" en una actuació amb dues colles més a plena tarda i a començament d'agost. Es pot assegurar que hem arribat a passar una temporada sencera sense guanyar ni un "punyetero" sorteig, i això en tot un any de més de trenta actuacions!

Un cop, com que dúiem una "trajectòria" de sortejos tan "brillant" com la d'Espanya a l'Eurovisió els darrers anys, el Mènec va proposar a qui aleshores era sotspresident de la colla, el Palau pare, home de moltes virtuts i santa paciència (i també de missa, tot s'ha de dir), que anés ell al sorteig previ a la Diada de Sant Fèlix, aprofitant la bona disposició que sempre mostrava per tot. D'aquí ve la frase que és motiu d'aquest comentari. Malgrat la bona relació del pare Palau amb Nostre Senyor (i suposem que també -o millor encara- amb Sant Fèlix), vam sortir tercers... En fi, vaja, que ni així!

Que serveixin aquestes lletres per fer una crida desesperada per veure si algú que és d'aquells a qui toca cada any la rifa de Nadal; que en treu 15 a la travessa (si de futbol no en sap gens i es pensa que "Cruyff" és una marca de detergent molt millor!); que sempre aparca davant d'on va (correctament s'entén) i a totes hores (i de franc!); en resum, si és la "potra" personificada, que faci el favor de posar-se en contacte amb la tècnica o la junta i pregunti pel responsable de sortejos d'actuacions. La colla el necessita.

L'altra cara dels castellers

Xavier Aymerich i Miñarro

Òscar Serramià Ricart

«Enfocar la vida en un sentit més profund com proposa el cristianisme val la pena i pot fer-te més feliç»

De Sant Andreu de Palomar (actual barri de Sant Andreu de Barcelona) a Vilafranca, i ara a Molins. Et consideres home de poble, de contacte amb la gent?
«I tant! A Sant Andreu hi ha coses que s'assemblen una mica a un poble: la gent es coneix, hi ha ambient propi, la Festa Major no és pas la de Barcelona, hi ha força associacions i grups... I, a mi, ja allà m'agradava molt participar en les entitats, en les celebracions populars... A Vilafranca (i també en altres pobles del Penedès) això ho he trobat multiplicat per mil. M'encanta el teixit social i la relació de la gent, les entitats, l'Església... Crec que durant aquests anys he conegut molta gent i hi he tingut una relació molt propera, i això espero continuar-ho ara a Molins de Rei».

Veient el teu currículum, podries descansar perquè no has parat.
«A Vilafranca, durant aquests tretze anys m'he dedicat sobretot a la pastoral amb els joves: els grups de confirmació, la JARC, l'esplai parroquial (GEP), els escoltes, les escoles cristianes... I totes les activitats que es fan amb aquests col·lectius: campanya de l'ampolla, festa de l'Esperit, romeria, Pasqua Jove, trobades, pregàries, missa jove... Aquesta és una tasca molt agraïda, perquè treballar amb els infants i els joves també vol dir fer-te amic, i passar-t'ho bé amb ells... Les altres tasques han estat les típiques d'un capellà, tant pel que fa a les celebracions com a les reunions. Ha estat significatiu no haver estat el rector, sinó el vicari. Això m'ha donat més llibertat per dedicar-me a activitats amb els joves, i també m'ha proporcionat més facilitat per estar a peu pla amb ells. Vull destacar també les col·laboracions amb altres pobles: la Múnia, Castellví de la Marca, el Terme (Santa Maria de Foix), Moja, i aquests tres últims anys he estat el mossèn de la Granada. Tot són experiències molt enriquidores i gratificants».

Entrem en matèria: com a capellà, s'hi neix, o el capellà es fa?
«Crec que les dues coses. Evidentment s'hi neix, perquè hi ha tota una base, una vivència des de petit, uns valors que portes a dins... I també, és clar, una vocació, que vol dir un sentiment que portes dins i que en un moment determinat fa que et sentis cridat a aquesta tasca. Però també és cert que hi ha d'haver una resposta personal, una implicació, i després en vas aprenent, al seminari, a les parròquies, amb la gent. I és evident que un capellà queda marcat pels llocs on ha viscut i on ha treballat. Per això jo vaig tenir la vocació de ser capellà, però sóc capellà d'una manera determinada per la meva manera de ser i per tot allò que he anat aprenent i vivint en aquests anys».

Un fet força palpable: per què creus que hi ha tant distanciament avui dia entre Església i ciutadania?
«Mira, és qüestió d'èpoques. Avui dia som en una societat que prioritza l'ara i aquí, el que es veu i es toca. És un món diguem-ne materialista, i també superficial. La gent va per feina i no s'atura gaire a pensar. Tot allò que forma part de la part espiritual de la persona, i també tot allò que signifiqui reflexió a fons, no està de moda. Fixa't que hi ha crisi de pensadors, de poetes, de filòsofs... Diuen que és una societat de pensament feble. Evidentment en aquest context és difícil parlar de coses profundes, del sentit de la vida, del més enllà, de Déu... No nego que al nostre país la gent pugui tenir una mala imatge de l'Església, però això ara ja no és real, i si continua sent així és per influència negativa dels mitjans de comunicació. Sigui com sigui, crec que això canviarà, és la llei del pèndol. Quan la gent estigui cansada de viure només per tenir i gastar i disfrutar i tan de pressa, sovint sense aturar-se, veurà que enfocar la vida en un sentit més profund com proposa el cristianisme val la pena i pot fer-te més feliç».

I per què, en canvi, per Festa Major ens tornem tots tan litúrgics a Vilafranca?
«Ja, ja. Està bé això de 'ser litúrgics'! És evident que la Festa Major té un origen religiós, i la gràcia és que s'ha mantingut aquest vessant perfectament complementat amb tots els altres. Jo crec que aquest és un dels grans valors de la Festa Major de Vilafranca, que ha sabut mantenir els elements més tradicionals (no només el religiós, sinó també els balls, les cercaviles...) posant-los al dia i lligant-los amb els més moderns. Això fa que per sant Fèlix la gent vingui a novena i goigs tranquil·lament, sense cap problema, perquè forma part de la tradició i de la identitat de Vilafranca. Des de l'Església això es veu molt bé, perquè permet contacte i relació entre tots. Com tothom sap, la parròquia aquí és molt acollidora i treballa colze a colze amb tothom. Realment està molt bé!».

Et podies haver quedat a Vilafranca, oi? Em consta que se't trobarà a faltar!
«Sí, ho sé. I jo també trobo a faltar Vilafranca i tanta gent. Però crec que això de canviar de tant en tant és bo. A la vida no ens podem quedar estancats, cal fer passos endavant, plantejar-se nous reptes, nous projectes... Això és així per a tothom i en tots els àmbits de la vida. Jo he passat una etapa molt bona a Vilafranca com a capellà novell, fent de vicari i encarregat de la pastoral dels joves. Però el temps passa per a tothom, i cal donar pas a noves persones que facin la feina, i jo he d'assumir igualment noves tasques. Per a la gent també és bo que de tant en tant canviïn les persones que porten la responsabilitat de les coses (això és així en totes les entitats, associacions i grups); no és bo que les persones es perpetuïn en els mateixos llocs. Per això, encara que amb el cor costi (i molt!) fer aquest canvi, amb el cap crec que és bo fer-lo».

Però t'agradaria ser rector de Santa Maria?
«No et dic que no. Però també et dic que durant aquests anys he preferit ser el vicari, m'ha permès fer un treball més a peu pla i sense tantes responsabilitats. En un futur, per què no? Però això és una possibilitat entre moltíssimes altres; ara per ara espero passar uns bons anys a Molins de Rei».

Per acabar, ens fas un favor? Demana-li a Sant Fèlix un 3 de 10 descarregat per al 2009!
«Fet! I a veure si tenim sort. Si s'assoleix per Festa Major, a més a més hi seré fent pinya.
Deixeu-me, per acabar, agrair a la colla totes les deferències que ha tingut amb mi al llarg d'aquests anys, i d'una manera especial el dia 4 d'octubre en la missa del meu comiat. De tot cor, moltes gràcies i fins aviat».

Amén!

A tots els que heu fet possible un any 2008 tan especial,

MOLTES GRÀCIES!

Hem tornat a fer història!

Celebració del 60è aniversari de la fundació de la Colla
1948-2008

Viatge de la Colla a Xile
18 de gener 2008

3d8, Td8 f, 4d8, 5d7, Pd6, Vd5

Millor actuació fora d'Europa

Formació i presentació dels Castellers do Brasil
juliol de 2008

Rebuda i visita dels Castellers de Chile a Catalunya
agost de 2008

Diada de Sant Fèlix històrica
30 d'agost de 2008

4d9 fa, Td9 fm, 3d9 f i Pd8 fm

Tot descarregat

4t Concurs de Castells de Tarragona consecutiu
5 d'octubre de 2008

4d9 fa, Pd8 fm, Td8 c, 4d9 c

Millor concurs de la història

2a millor diada de la història

Temporada 2008

9 castells de gamma extra

22 castells de nou

54 castells de gamma alta de vuit

La 3a millor temporada de la història

Amb el teu suport aconseguirem que el 2009 sigui també un gran any.

Entitat en conveni amb:

AJUNTAMENT VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Construccions F. Munné S.A. LAVERN - Subirats (Alt Penedès)

ATO A Catalunya, sempre amb tu

Caixa Penedès

REYAL GRUPO

Hi col·laboren:

PENEDÈS www.autocarsdelpenedes.com

7DIES El Periòdic Gratuït

el 3 de vuit

vilafranca TELEVISIÓ

Castellers de Vilafranca

Fes-te soci a:

www.castellersdevilafranca.cat

Persones al servei de persones.

Som **Caixa Penedès**,

amb un gran equip de professionals

i més de 670 oficines.

T'oferim un servei amb les

tecnologies més avançades

i productes amb les solucions que

s'adapten a les teves necessitats.

Volem estar **sempre molt a prop teu**

i reinvertir en benefici de la societat.

www.caixapenedes.com

Caixa Penedès